

Vlamingen in de Wereld

WONEN, WERKEN EN ONDERNEMEN IN HET BUITENLAND

VIW.BE

INHOUD

Eerste woorden	1
Woord van de voorzitter	3
Expatripartner	4
Jaaroverzicht	7
Internationale verhuizer	10
Juridisch	13
Successieplanning	14
Historische Vlamingen	16
Column	18
Kijktips	20
Verblijfsrecht VS	22
Europees recht	24

DOSSIER DE APPEL VALT (NIET) VER VAN DE BOOM

Inleiding	25
Terugblik moeder en zoon	26
Diplomatenzoon	28
Voetsporen	31
VIW-vertegenwoordiger	32
Eerste buitenlandse ervaring	34

Coverstory: Joris groeide op in België, Duitsland en Engeland. Hij volgde de internationale voetsporen van zijn ouders en voedt nu zijn tweeling op in Qatar. Lees zijn verhaal op pagina 32-33.

De appel en de boom

In sommige gezinnen hangt er iets in de lucht. En daar blijkt een appel niet zo ver van de boom te vallen. Wanneer je (deels) in het buitenland bent opgegroeid, ben je vaak meer geneigd om een vergelijkbaar pad te bewandelen dan wanneer je opgroeit in een Vlaams dorp. Het is is des mensen om zich te ontwikkelen onder invloed van de omgeving, in het bijzonder van het gezin. De wijze waarop iemand opgroeit, beïnvloedt vaak de manier waarop die persoon later in het leven staat, denkt en zich gedraagt. De invloed van ouders op hun kinderen kan sterk zijn. *It's our way of life*, zeg je als ouder over een buitenlandse loopbaan, maar je bepaalt er wel de toekomst van je eventuele kinderen mee.

Het grootste cadeau dat je als kind van je ouders kan krijgen, is je opvoeding. Opgroeien in een kleine visbokaal of in de open zee, het maakt wel degelijk verschil, op het moment zelf, en zeker op langere termijn. In welk land ziet men zijn toekomst? Hoe kijkt men naar roots? Ervaart men hoegenaamd wel roots? De vraag waar thuis is, blijft dan wel eens onbeantwoord. Voor de ene is het een praktische moeilijkheid, voor de andere een emotioneel gemis. Sowieso zijn de ervaringen anders.

De uitdrukking 'de appel valt niet ver van de boom' suggereert dat kinderen vaak eigenschappen, gedragingen of karaktertrekken van hun ouders overnemen. In de context van opvoeding suggereert dit dat de manier waarop ouders hun kinderen opvoeden, hun waarden en normen, vaak terugkomen bij de kinderen. Voor wie in meerdere landen en culturen woonde, krijgt dit nog een extra dimensie want men kijkt sowieso met een ander perspectief op de wereld. Men heeft niet zelden een grotere bereidheid om diverse culturen en achtergronden te begrijpen en te omarmen. Er is minstens het besef dat er niet één manier is om dingen te doen, en dat verschillen tussen mensen waardevol zijn.

Wie de internationale microbe van jongsaf heeft meegekregen, kan vaak niet zonder óf wil ze kwijt. Een middenweg is er veelal niet. De beroemde uitspraak van Shakespeare 'De wereld is mijn oester', wil zeggen: de wereld ligt aan mijn voeten. De oester is moeilijk te openen, maar als het lukt dan heb je ook wat. En als het lot je echt goed gezind is vind je een kostbare parel. Maar wat als de wereld niet als een oester voelt? Je hebt geproefd van iets, dat je misschien niet lekker vindt. Hoe raak je dat weer kwijt? Misschien wil je helemaal niet de wereld veroveren? Misschien wil je je grenzen afbakenen? Wat is er echt belangrijk voor mij? Wat wil ik nog bereiken? Deze vragen kunnen zowel beangstigend als verhelderend zijn. Iedereen ervaart dat anders. De ene draagt de internationale rugzak met zich mee, de andere zet hem aan de kant. Dat is heel persoonlijk en kan binnen één gezin heel verschillend zijn. Want nu en dan valt een appel wel eens ver van de boom. Niet iedereen moet in de voetsporen van zijn ouders treden.

Koen Van der Schaeghe
Directeur/hoofdredacteur

OFFICIËLE VERTEGENWOORDIGERS VLAMINGEN IN DE WERELD

ALGERIJE

Algiers
Stroobandt Ronny

AUSTRALIE

Adelaide
Deco Rudi & Raspoet Inez
Perth
Van Der Eecken Tineke
Victoria
Demuync Nancy

BOSNIE-HERZEGOVINA

Konjic
Scherpereel Jelle

BRAZILIË

Santa Catarina
Coudenys Paul

BULGARIJE

Sofia
Sagaert Pascal

BURKINA FASO

Ouagadougou
Sergooris Madeleine

CANADA

Alberta
Gotthold Erwin
New Brunswick
Bodart Fanny

CHILI

Santiago
Magnus Annemie

CHINA

Shanghai
De Ceuster Alex

COSTA RICA

San Rafael
Melis De Troyer Jan Willem

D.R. CONGO

Kinshasa
Van Cauwenberg Inge

DENEMARKEN

Horsholm
Swerts Sophie

DOMINICAANSE REPUBLIC

La Romana
Demyttenaere Inge

DUITSLAND

München
De Maeght Pieter
Berlijn
Moens Walter
Noordrijn-Westfalen
Waeterloos Veerle

ECUADOR

Quito
De Vuyst Piet

ESTLAND

Tallinn
Cnude Femke

FRANKRIJK

Parijs
Goezu André
Ile De France
Boriau Frederik

GAMBIA

Bakau
Goossens Bart

GRIEKENLAND

Athene
Dirix Theo

GROOT-BRITANNIË

Auckland
Vermylen David
Surrey
Beckers Brit
Edinburgh
Lamin Wendy

HONGARIJE

Boedapest
Schouteeten Marc

IERLAND

Dublin
Vanhoucke Jacques

INDIA

Bangalore
Verfaillie Els
Chennai
Baeyens Guy

Mumbai

Van Goubergen Monique

ITALIE

Milaan
Verstreken Marleen
Rome
Caen Barbara

JAPAN

Tokyo
Cattrysse Bernard

LITOUWEN

Lazdijai
Van Den Bergh Rik

LUXEMBURG

Steinsel
De Corte Fred

MAROKKO

Marrakech
Leplang Nathalie

Rabat

Heyninc Tina

MEXICO

Tlaxcala
Cailliau Brecht

NIEUW ZEELAND

Auckland
De Belder Mine
Christchurch
Rottiers Patrick

NOORWEGEN

Kolsas
Van Laenen Filip

PARAGUAY

Capitan Miranda - Itapua
Godefroid Conny
Asunción
Cuppens Arnoud

PERU

Lima
Vanlommel Nicky

POLEN

Warschau
Van Hool Annick

PORTUGAL

Algarve
Dauwen Erik

Lissabon

Van Belleghem Joost

QATAR

Doha
Deckers Joris

ROEMENIE

Boekarest
Struys Jan

SERVIE

Belgrado
Delva Gilberte

SINGAPORE

Singapore
Vanhoutte Christophe

SPANJE

Alicante / Villajoyosa
Ryckaert Dieter
Catalonië / Barcelona
Wouters Myriam
Madrid
Dauwe Mieke
Tenerife
Peeters Karen
Valencia
Lesage Kristien

SURINAME

Paramaribo
Helderweirt Tom

TAIWAN

Taipei
Van Parijs Isis

THAILAND

Bangkok
Bull Eddy

TUNESIE

Tunis
De Jonghe Solange

VIETNAM

Hanoi
Destombes Bruno

VAE

Dubai
Peersman Dianne

VSA

Arizona / Gilbert
Vanderheyden Katrien
Connecticut/Stamford
Wynant Werner
Illinois / Chicago
Ryckbosch Bart
Michigan / Northville
Cassano Julie
Nevada / Henderson
Ardenoy Youri en Ryssaert Anja
New York / Regio New York
Higham - Bouten Kaat
New York / New York City
De Muelenaere Emma
Ohio / Chagrin Falls
Decroos Dieter
Oregon / Portland
Vermeulen Stefaan
Pennsylvania / Philadelphia
Mertens Daisy
Tennessee/Mount Juliet
Baert Pieter-Jan
Washington Dc
Quintyn Marc
Wisconsin / Brussels
Binard Joseph

ZUID-AFRIKA

Kaapstad
Verbist Anne

ZWEDEN

Bollnas
Van Louwe Luc
Stockholm
Vanhove Tiny

ZWITSERLAND

Genève
Sap Frank
Zürich
Scheir Petra

COLOFON

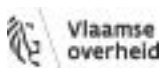
VLAMINGEN IN DE WERELD is het driemaandelijkse tijdschrift van de gelijknamige Stichting van Openbaar Nut, de enige belangenvereniging voor Vlamingen die in het buitenland (willen) wonen, leven, werken. **CORRESPONDENTIEADRES & RECLAMEREGIE** Vlamingen in de Wereld, Simon Bolivarlaan 17, 1000 Brussel.

Tel.: +32 (0)456 82 13 21, info@viw.be, www.viw.be. **ABONNEMENTEN** 60 euro, dit is het forfait om gebruik te maken van de VIW-dienstverlening. Een lidmaatschap op het tijdschrift zit hier inbegrepen, alsook de toegang tot de ledenpagina's van de website en de diverse voordelen die VIW haar leden biedt. IBAN:BE38 068213782872, Swiftcode(BIC):GKCCBEBB. Met als mededeling 'Ledenpakket VIW'. Betalen via kredietkaart kan uiteraard ook. Raadpleeg hiervoor www.viw.be/nl/lidmaatschap-nieuw. **REALISATIE** Drukkerij Geers Offset nv. **NA ELKE VERZENDING** krijgen wij stevast een aantal exemplaren retour wegens foutief adres. Gelieve het secretariaat van uw gewijzigde adres op de hoogte te brengen a.u.b. **VIW RESPECTEERT DE WET** op de privacy.

VIW is lid van de Unie van de Periodieke Pers.

BESTUURSORGAAN VOORZITTER: STEVEN VAN LAER, **ONDERVOORZITTER:** AN DE MOOR, MICHEL ADRIAENS, FREDERIK BORIAU, TOM BRUYER, AN DESCHEEMAERKER, HILDE CELESTE DE JONGE, THEO DIRIX, PRAKASH GOOSSENS, JOHANNA NEYT, EVA PAREIT
STRUCTURELE SPONSORS DEME Group, OSZ, Gosselin Group, Jan De Nul Group, Leuven Mindgate

Met de steun van de Vlaamse overheid. De Vlaamse overheid kan niet verantwoordelijk gesteld worden voor de inhoud van de publicaties.

STEVEN VAN LAER
AFSCHEIDNEMEND VOORZITTER

Fakkel doorgeven

Beste Vlaming in de wereld of sympathisant van deze stichting, als je dit leest is mijn voorzittersmandaat afgelopen. Na vier jaar geef ik vol vertrouwen de fakkel door. Niet zonder trots, maar ook niet met tromgeroffel. Er is veel veranderd door de jaren, dat hoeft geen betoog, maar aan de kern van onze organisatie wordt niet geraakt. 'Vlamingen in de Wereld' zorgt voor de uitgeweken Vlamingen, biedt informatie en ondersteuning en stimuleert de onderlinge contacten tussen de Vlamingen wereldwijd. Onze stichting brengt Vlamingen thuis in de wereld, maar houdt hen ook thuis in Vlaanderen.

De afgelopen jaren mocht ik achtereenvolgens als copiloot en piloot deze mooie stichting leiden. Nu is het tijd voor een nieuw hoofdstuk in mijn leven. Tijd voor mijn kleinkinderen, tijd voor andere projecten, tijd om te lezen. Ik ben trouwens niet de enige die afscheid neemt, ook collega-bestuurders Johanna Neyt, Tom Bruyer, Michel Adriaens en Prakash Goossens maken ruimte voor nieuw bloed. De inzet van het team in Brussel, de vertegenwoordigers over de hele wereld en mijn collega-bestuurders heeft veel mogelijk gemaakt. Ik wil hen samen met allen die zich inzetten voor VIW bedanken voor hun grote belangeloze bijdrage de voorbije periode.

We sluiten de deur van 2024 en openen het raam van 2025. Een nieuw bestuur, samengesteld met aandacht voor extra relevante ervaring, diversiteit en verjonging, staat klaar om de fakkel over te nemen. In het regeerakkoord van de Vlaamse regering komen aspecten die ons aanbelangen sterk aan bod, zoals ondersteuning van Vlamingen die hun loopbaan internationaal willen oriënteren, de invoering van regionaal stemrecht, aandacht taal en cultuur. We mogen ook hopen dat de steun om anderstalige nieuwkomers te integreren in het Nederlandstalig onderwijs zich kan uitbreiden tot de kinderen van Nederlandstalige terugkeerders uit het buitenland.

Het belooft voor onze stichting opnieuw een boeiend jaar te worden. Een verder groeitraject is gelinkt aan onze positionering, sinds dit jaar ook fysiek tussen DKBUZA en FIT. De economische return van onze stichting is moeilijk te meten. Maar het feit dat grote Vlaamse industriële vlaggen schepen als Jan De Nul Group en DEMA Group onze stichting steunen, is veelzeggend. Het besef leeft immers dat zij de gezinnen van hun expats voldoende ondersteuning moeten bieden. 'Vlamingen in de Wereld' is nodig om het mondiale mobiele leven op een hoog niveau te houden.

Het nieuwe bestuur zal samen met het team in deze veranderende wereld met veel goesting de kaart van blijvende relevantie en betrokkenheid trekken. Met het kwalitatief uitdiepen van de diverse activiteiten van de stichting, waarbij ingezet wordt op verdere digitalisering en een brede samenwerking. Interactie met internationale organisaties en bedrijven, en vooreerst met de Vlaamse overheid en het Departement Kanselarij en Buitenlandse Zaken als blijvende en belangrijkste stakeholder.

Ik ben ervan overtuigd dat VIW een mooie toekomst heeft. Indien de stichting over voldoende middelen kan beschikken, is de organisatie klaar om haar rol van ondersteuner en belangenbehartiger van alle Vlamingen in het buitenland, inclusief vertrekkers en terugkeerders, volledig en in al haar aspecten in te vullen. Dit in het belang van de Vlamingen, de Vlaamse overheid en de Vlaamse bedrijven.

De stichting mag ambitieus zijn. Verandering zal er altijd zijn. Ik blijf een onverzettelijke verdediger van deze stichting, die ik een warm hart toedraag. Ik blijf de organisatie volgen vanop de zijlijn met evenveel interesse maar minder actief. Veel succes en tot ziens. 🍷

DIPLOMATENPARTNER

JI HYUN YI:

“Observeren zie ik als de sleutel.”

TEKST KOEN VAN DER SCHAEGHE

Diplomaat Dries Willems en zijn echtgenote Jihun Yi brengen grenzeloze liefde in de praktijk. Ze combineren een gezin met zijn diplomatieke loopbaan en tonen dat liefde zich niet laat voorspellen. Ze ontmoetten elkaar in Seoel en Cupido deed haar meedeinen naar Europa. Na een eerste intercontinentale verhuizing verkent Ji Hyun Yi vandaag de Europese culturen als echtgenote van één van de veertien Diplomatieke Vertegenwoordigers van Vlaanderen. Afgelopen zomer stond een nieuwe rotatie op het programma en verhuisden ze met hun twee kinderen van Kopenhagen naar Rome. Een gesprek over haar parcours in Europa.

NOMADISCH LEVEN

Het leven van diplomaten leidt hen om de vier of vijf jaar langs verhuisdozen. Deze rotatie noemt men de diplomatieke beweging. De ene internationale post volgt de andere op en ondertussen wisselen ze van cultuur. Wat volgt zijn zowel professionele als persoonlijke uitdagingen. Het nomadische leven vraagt immers de nodige flexibiliteit en het onderhouden van relaties over lange afstanden. De loopbaan vraagt een zekere dynamiek en veelzijdigheid, niet enkel van de diplomaat, maar ook van de partner. Vlaamse diplomaten verschuiven in regel om de vijf jaar van standplaats. Dries Willems verhuisde van Parijs over Warschau naar Kopenhagen en recent naar Rome. Ji Hyun: “Als moederhuis hecht het Departement Kanselarij en Buitenlandse Zaken veel belang aan de partners van haar diplomaten. Het steekt echter ook niet weg

dat idealiter ook de partner uit het juiste hout is gesneden. Gelukkig zijn we allebei uitgerust met een behoorlijke dosis flexibiliteit. En dat is nodig, want de verschillen tussen Italië en Denemarken gaan verder dan alleen het klimaat. We zijn echt nog onze plek aan het zoeken in Rome.”

ALLES IS TIJDELIJK

Het is telkens weer afscheid nemen van een sociale kring aan vrienden en kennissen die je in enkele jaren opbouwde. Het betekent het achterlaten van een land, een stad, een sfeer en een cultuur waaraan de diplomaat, de partner en het gezin vaak gehecht raken. “Onze kinderen zijn nog jong, vijf en twee, maar onze zoon begrijpt het al goed. Het afscheid nemen van de school en zijn vriendjes viel hem zwaar. Hij vertelde al meermaals terug naar

"WE PROBEREN ONZE ROUTINES TE BEWAREN, DAT HELPT DE KINDEREN."

Denemarken te willen. Het is ook niet gemakkelijk om bij elke nieuwe school of nieuwe vriendjes al te weten dat het slechts tijdelijk is, hooguit voor een paar jaar. Ik zoek manieren zodat hij het constant verhuizen kan omarmen, er het fijne van inziet, maar dat is moeilijk, vooral omdat ik er zelf mee worstel. Ik word het ook zelf wel eens moe om te investeren in nieuwe vriendschappen waarvan je weet dat ze tijdelijk zijn. Gelukkig zijn we in Europa en zijn de afstanden niet zo groot. Zo sprak ik met vrienden uit Warschau al eens af in Griekenland."

ROUTINES BEWAREN

"Het tijdelijke kan je uitputten. Sommige Koreaanse expats in Warschau gaven het me heel eerlijk toe: ze vermijden nauwe banden met mensen die constant verhuizen omdat het afscheid nemen te pijnlijk is. Het is een vorm van zelfbescherming. Daardoor zullen ze mij nooit als een hechte vriendin zien. Er bleef een zekere afstand tussen ons. Alhoewel we dezelfde achtergrond delen en allen migrant zijn, is er een duidelijk verschil tussen een leven waarin je je ergens vestigt en een bestaan van constant verhuizen. Waar we ook gaan, we proberen bepaalde routines te bewaren, ook tijdens vakanties bijvoorbeeld. Dat helpt vooral onze kinderen om zich aan te passen aan een nieuwe locatie. Als gezin ben je erg hecht en moet je als een team handelen en samen sterk staan. Het maakt je sterker als koppel."

NON-VERBAAL

"Zelf vind ik prospectie belangrijk. Ik wil een land en een stad voelen en ruiken en dat begint al in de luchthaven. Kopenhagen heeft een heel andere energie dan Rome, waar alles heel snel lijkt te moeten gebeuren. Ik geniet ervan om mensen te observeren, hun gedrag te bekijken en te letten op non-verbale communicatie. Ik zit graag op een bankje, op een plein of in een koffiebar, simpelweg om te luisteren, ook al begrijp ik niet meteen wat er gezegd wordt. Het is fascinerend om te zien hoe mensen zich bewegen, hoe ze elkaar begroeten en met elkaar omgaan. Voor mij is dat observeren een essentieel aspect van het integratietraject. Mijn eerste reis naar Parijs was ook mijn eerste keer in Europa. Het leven hier is helemaal anders. In Korea is iedereen gefocust op de loopbaan, waardoor er amper balans is. Voor mij zat de timing goed. Ik maakte de sprong naar Europa, wilde andere culturen ontdekken en ben altijd nieuwsgierig geweest om te proeven van andere culturen. Het feit dat we voor Dries zijn job frequent zouden verhuizen, klonk mij als muziek in de oren."

ROTATIE DIPLOMATIEK VERTEGENWOORDIGERS VAN VLAANDEREN

Een overzicht van de Vlaamse diplomaten en hun nieuwe standplaatsen en ambtsgebieden:

- **Anne Laure Léger - Parijs:** verantwoordelijk voor de opvolging van multilaterale instellingen in Parijs en Straatsburg (UNESCO, OESO, Raad van Europa).
- **Yves Wantens - Parijs:** verantwoordelijk voor het ambtsgebied Frankrijk.
- **Dries Willems - Rome:** verantwoordelijk voor het ambtsgebied Italië en de opvolging van multilaterale instellingen in Rome (FAO, FWP, IFAD).
- **Thomas Castrel - Pretoria:** verantwoordelijk voor het ambtsgebied Zuid-Afrika, Mozambique, Malawi, Namibië, Botswana, eSwatini en Lesotho.
- **David Maenaut - Londen:** verantwoordelijk voor het ambtsgebied Verenigd Koninkrijk en Ierland.
- **Koenraad Van de Borne - Wenen:** verantwoordelijk voor het ambtsgebied Oostenrijk (en multilaterale instellingen in Wenen), Hongarije, Tsjechië, Slowakije en Slovenië.
- **Matthias De Moor - Warschau:** verantwoordelijk voor het ambtsgebied Polen, Estland, Letland en Litouwen.
- **Bart Brosius - Berlijn:** verantwoordelijk voor het ambtsgebied Duitsland.
- **Geraldine Reymenants - Kopenhagen:** verantwoordelijk voor het ambtsgebied Denemarken, Zweden, Finland en Noorwegen.
- **Gaëtan Poelman - Brussel:** Permanente vertegenwoordiging van Vlaanderen bij de EU.
- **Nic Van der Marliere - Den Haag:** verantwoordelijk voor het ambtsgebied Nederland.
- **Katrien de Pauw - Genève:** verantwoordelijk voor de opvolging van internationale instellingen (VN).
- **Paul Hegge - New York:** verantwoordelijk voor het ambtsgebied Verenigde Staten.
- **Kris Dierickx en Filip D'havé** nemen een functie op het hoofdkantoor in **Brussel** op.

GELUKKIGE DENEN

“Verhuizen van Parijs naar Warschau deden we met een kleine baby. Op zich was dat al uitdagend, maar los daarvan woog vooral het taalvraagstuk door, want weinig Polen spreken Engels. Google Translate werd mijn beste vriend. Warschau heb ik ervaren als een moderne en praktische stad met vriendelijke mensen. Na enkele jaren verhuisden we naar Kopenhagen waar Dries een nieuwe post opende. Ik keek heel erg uit naar Denemarken dat in Korea bekendstaat als één van de gelukkigste landen ter wereld. In mijn ogen waren alle Denen gelukkig. Het was winter, erg koud, de stad leek wel bevroren, maar de mensen waren heel vriendelijk en warm. Het was een cultuurschok dat men mij liet voorgaan met een kinderwagen. Onder elkaar hebben de Denen een bijzonder groot vertrouwen. Voor een gezin met kinderen is Kopenhagen een van de beste steden ter wereld.”

CULTUREN OMARMEN

“De recente verhuis naar Rome bleek een uitdaging. De eerste weken in Rome waren moeilijk, met de taal, het verkeer en iedereen die zijn job lijkt te haten. Ik worstel vooral met de geslotenheid van het land. Zelfs in de internationale school had ik eerst het gevoel niet echt welkom te zijn. Ik spreek nog geen Italiaans en zij geen Engels, waardoor een conversatie snel stopt. Ik voelde me soms beledigd, maar ik ervaar vooral een taalbarrière. Het frequent verhuizen heeft voor- en nadelen. Men blijft mij toch zien als een Aziatische. Er is mijn huidskleur en het vaak niet spreken van de taal die het mij soms moeilijk maken om echt ergens bij te horen. Maar ik zal ook deze cultuur te omarmen. De nieuwsgierigheid voor andere culturen is altijd sterker. En ik zie ook de voordelen. Het klimaat is warmer

en de pasta is lekker, de tomaten smaken beter en er zijn overal ijsjes. Mijn beeld over Europa heb ik wat bijgesteld. Er is uiteraard het onevenaarbare sociale systeem, maar hoewel men veel bezig is met wat hen gelukkig zou kunnen maken, plaats ik toch kanttekeningen bij de effectieve levenskwaliteit. Maar als mens vind ik Europa interessanter dan Korea”, besluit Jihyun Yi.

#emigrerenkanjeleren

DIGITAL NOMADS

VLAAMS ONLINE ONDERWIJS

FISCALITEIT IN HET BUITENLAND

PRE-EMIGRATIE PLANNING

Herbekijk onze webinars op viw.be/webinars

Vlamingen in de Wereld

JAAROVERZICHT 2024

Momenteel tellen we 92 vertegenwoordigers in 56 landen

In 2024 verwelkomen we
5 NIEUWE
VERTEGENWOORDIGERS

BEREIK
Zowel onze maandelijkse nieuwsbrief als onze
SOCIALE MEDIAKANALEN

worden door meer dan

15.000
MENSEN

gesmaakt en onze

PERSOONLIJKE EMIGRATIEGIDS

werd door

655
MENSEN

gedownload.

DIENSTVERLENING

We kregen

321 VRAGEN

gemiddeld 26 per maand

Naast **PRAKTISCHE ZAKEN (27%)**,
gingen de meeste vragen over:

- 1. BELASTINGEN (21%)**
- 2. ALGEMENE EMIGRATIEVRAGEN (18%)**
- 3. CONSULAIRE AANGELEGENHEDEN (12%)**

TOP 10
LANDEN

waar het meest vragen over komen

1. Verenigde Staten
2. Frankrijk
3. Spanje
4. Australië
5. Canada
6. Portugal
7. Duitsland
8. Verenigd Koninkrijk
9. Noorwegen
10. Italië

We organiseerden
7 EVENEMENTEN

die werden bijgewoond door in totaal

1.212
MENSEN

- 2 zomerkampen voor kinderen en tieners in Gent
- Infodag "emigreren kan je leren" in Aalst
- Bijeenkomst voor vertegenwoordigers in Brussel
- 3 webinars rond verhuizen, btw en online onderwijs

Daarnaast spraken we bij 5 hogescholen en universiteiten en waren we standhouder bij de Flanders Business Summit in Brussel en de Reismarkt in Brugge.

2024 IN BEELD

Ook in 2024 organiseerden we samen met onze 90 vertegenwoordigers opnieuw heel wat in binnen- en buitenland. Geniet mee van een greep uit ons fotoarchief!

01

02

03

06

07

10

11

- 01. Zomerkamp tieners (Gent)
- 02. Lustrum 25 jaar Vlamingen in Surrey (Brit Beckers, Verenigd Koninkrijk)
- 03. Ontmoeting ambassadeur (Erik Dauwen, Portugal)
- 04. Nieuwjaarsfeest (Marc Quintyn, Verenigde Staten)
- 05. Wandeling (Wendy Lamin, Schotland)
- 06. Bijeenkomst vertegenwoordigers (Verenigde Staten)
- 07. Afscheid van ons Bestuursorgaan (Brussel)
- 08. Koningsdag (Monique Van Goubergen, India)
- 09. Quiz (Caroline Maes, Singapore)
- 10. Bezoek Salaminas (Theo Dirix, Griekenland)
- 11. Eerste bijeenkomst Belgians in Britain (Evelien Barbe, Verenigd Koninkrijk)
- 12. Sinterklaas (Tina Heyninck, Marokko)
- 13. Kinderboekenfestival met Bart Moeyaert (Pascal Sagaert, Bulgarije)
- 14. Bijeenkomst vertegenwoordigers (Brussel)
- 15. Overleg FOD Buitenlandse Zaken (Brussel)
- 16. Infodag emigreren kan je leren (Aalst)

13

14

04

05

08

09

12

15

16

ENKELTJE AUSTRALIË

Met pensioen down under

Tot aan zijn pensioen woonde Paul Op de Beeck met zijn Australische echtgenote Deborah zowel in Vlaanderen als in enkele buitenland in functie van zijn job. Australië is altijd zijn tweede thuis geweest, maar na 27 jaar was het tijd om de rollen om te draaien. Hij zou mee verhuizen naar haar thuisland. Dat idee leefde al langer en was behoorlijk natuurlijk gegroeid. Geen overzeese verhuizing zonder goede verhuysfirma, wisten Paul en Deborah. Dus schreven ze zich in op een infodag van Vlamingen in de Wereld. Daar raakten ze in contact met Gosselin Moving, dat hun fysieke verhuizing vlekkeloos laat verlopen.

TEKST KOEN VAN DER SCHAEKHE

IDYLLISCH

Het klinkt bijna als een droom: het paar woont sinds kort in Main Beach, vlakbij de stad Gold Coast, zo'n honderd kilometer ten zuiden van Brisbane. "Het is hier een mooie mix van jong en oud, en de regio staat bekend om zijn uitgestrekte zandstranden. In de bredere omgeving wonen ongeveer een half miljoen mensen, wat veel lijkt, maar het is een heel ruim gebied en de meeste mensen wonen in voorsteden. Onze verhuizing is echt een stap naar een nieuwe levensfase, en vooral de wens van Deborah om

dichter bij haar moeder te zijn. Nu is dat slechts een half-uurtje wandelen. Het idee om ooit in een lokaal rusthuis in Vlaanderen terecht te komen, sprak ons niet aan. Het draait ook om de kwaliteit van leven. Zeker in de donkere dagen zouden we dat niet zien zitten. In Australië zijn ouderen over het algemeen actiever, mede door het gunstige klimaat. Daarnaast willen we absoluut geen slecht woord zeggen over België."

DICHTBIJ

De internationale verhuizing was voor het koppel geen grote verrassing, aangezien ze al twaalf jaar ervaring in het buitenland hadden. Wat wel onverwacht was, is dat hun dochter samen met haar Belgische vriend vrijwel tegelijkertijd besloot de oversteek te maken. Inmiddels woont zij ook in de buurt van haar ouders – al is 'dichtbij' relatief, want Melbourne ligt toch nog zo'n tweeduizend kilometer verderop. Zij heeft de dubbele nationaliteit en kan daarvoor vrij het land in, wat ook haar partner de mogelijkheid gaf om mee te komen. "In feite was de stap voor hen nog groter: ze gaven allebei hun baan op en vonden snel werk in de financiële sector. Maar professioneel blijven ze wel eenzelfde pad bewandelen, hoewel hun werkritme en levenskwaliteit hier van een ander niveau zijn. Vooraleer er naar kantoor wordt gegaan, wordt er door veel Australiërs al gesport. De balans tussen werk en leven spreekt hen enorm aan."

DEUR-TOT-DEUR

Tussen droom en daad liggen soms wel eens praktische obstakels. Het is al een grote uitdaging om in eigen land van de ene stad naar de andere te verhuizen. Grenzen oversteken en douaneverplichtingen maken een internationale verhuizing een stuk moeilijker. "Toen we in mei 2023 kennismaakten met Gosselin Moving tijdens de VIW-infodag, charmeerde ons vooral hun deur-tot-deur aanpak. Dat houdt in dat ze alles thuis komen oppikken en uiteindelijk ook afleveren. Het is een wereld die je als leek niet kent en je wilt vooral niet moeten onderhandelen met de douane, noch in Antwerpen, noch in Australië. Er volgden een prijsindicatie en later een effectieve offerte voor een schatting

van zo'n acht kubieke meter. Dat is allemaal zeer helder en correct verlopen. Als klant moet je vooral goed weten wat je wel en niet meeneemt. Wat de ingeschatte verwachtingen en de uitvoering ervan betreft, zat het eigenlijk heel erg goed."

EFFECTIEVE VERHUUZING

Verhuizen is sowieso een uitgelezen moment om eens goed op te ruimen. Elke nieuwe start is immers een uitnodiging om wat ballast kwijt te raken. "Het was snel duidelijk wat we wilden meenemen en in België laten. We kenden de grootte van het appartement toen we het kochten en leven hier ook bewust kleiner, dus de grote tafel voor acht personen zou hier helemaal niet passen. Veel werd dus niet ingescheept, maar belandde bij vrienden of in de kringloopwinkel. Op 18 december 2023 stond de verhuuswagen voor de deur en beseften we dat het echt zou gaan gebeuren. Met grote ogen keken we toe hoe onze spullen werden ingepakt – dat is echt een kunst, snel en efficiënt. Er waren zelfs speciale dozen voor kleding, met een kapstokkenrail erin. Uiteindelijk hadden we toch nog zestig dozen, meer dan ik had verwacht. Het is verbazingwekkend hoeveel spullen een mens heeft zonder het echt te beseffen. Een volledige container vulden we daar niet mee, dus werden onze spullen verscheept in groupage. Dat betekent dat je moet wachten tot de container vol is. Zodra alles vertrekkenklaar was, duurde het nog zes weken voordat de container in Australië aankwam."

UITDAGING

De grootste uitdaging was het regelen van officiële zaken, zoals het rijbewijs, een belastingsnummer en Medicare. In België is een identiteitskaart vaak voldoende, maar hier werken vele diensten afzonderlijk en zijn uitgebreide details gevraagd, wat identificatie complex maakt. Het proces wordt bemoeilijkt door vereisten zoals bewijzen van adres en betalingen. Je verzeilt al eens in een kip-of-ei-situatie waardoor je vastloopt in het systeem, wat soms frustratie veroorzaakt. Mensen moeten extra aandacht besteden aan deze administratieve aspecten. Het huren van een woning is moeilijk en kopen is erg duur, mede door het algemene huizen tekort, dat afhankelijk van de regio ernstiger is dan in België. Online een huis kopen is mogelijk, maar grondig onderzoek is cruciaal. Het gebruik van tools zoals Google Earth helpt, evenals lokale kennis van familie of eerdere bezoeken. Wij stuurden mijn schoonmoeder op stap om te checken of de beelden online wel waarheidsgetrouw waren. Een goede voorbereiding en onderzoek zijn essentieel om verrassingen te voorkomen."

Ontdek de acht stappen voor een zorgeloze verhuuzing:
gosselin-moving.com/en/your-move-8-steps

Alle info: gosselin-moving.com

De volgende infodag over verhuizen naar de Verenigde Staten, Canada, Australië en Nieuw-Zeeland vindt plaats op 15 mei 2025. Ook Gosselin Moving is er weer van de partij. Alle informatie via viw.be.

INFODAG
EMIGREREN KAN JE LEREN
15 MEI 2025 | AALST

VERENIGDE STATEN
NIEUW-ZEELAND
AUSTRALIË
CANADA

[VIW.BE/EVENTS](https://viw.be/events)

EEN PROBLEEM MET ADVOCAAAT: EEN OPLOSSING IS MOGELIJK

U hebt in België beroep moeten doen op een advocaat, maar bent zeer ontevreden. Omdat dit zich geregeld voordoet, heeft men in België een ombudsdienst tot stand gebracht die probeert om deze problemen tussen de cliënt en zijn advocaat op te lossen. Hoe gaat dat in zijn werk?

TEKST SOLANGE TASTENOYE

ONTEVREDEN OVER ADVOCAAAT

Als consument kan u in België trachten om een probleem met uw advocaat op te lossen met de "Ombudsdienst consumentengeschillen advocatuur", Ligece genoemd.

WAT KAN LIGECA IN ZULKE GEVALLEN DOEN?

Ligece is een ombudsdienst die buiten de rechtbank om kan proberen om geschillen tussen cliënten en hun advocaat op te lossen. De Ligece ombudsman kan uw vragen beantwoorden, maar ontvangt ook de klachten. Deze laatste stuurt hij door naar een lokale ombudsman die zich dan zal bezighouden met dit klachtendossier.

De Ligece ombudsman volgt het dossier ook nog mee op, kijkt na welke overeenkomst er tot stand kwam en kan nog eventueel zelf iets toevoegen aan deze overeenkomst.

Zowel de Ligece ombudsman als de lokale ombudsman proberen om de zaak in der minne op te lossen. Zij luisteren naar beide betrokken partijen, vragen informatie, proberen te verzoenen en vrijblijvende voorstellen te doen om tot een vergelijk te komen.

Opgepast: niet alleen u als cliënt kan een klacht indienen bij Ligece, ook uw advocaat kan dit doen. Bovendien kunnen alleen cliënten/consumenten aankloppen bij Ligece; klachten die uitgaan van een onderneming kunnen hier dus niet behandeld worden.

Ligece behandelt klachten zoals te hoge advocaatfacturen, geen communicatie, ... Het gaat dus om problemen in verband met de relatie tussen een cliënt en zijn advocaat.

Problemen met de advocaat van de tegenpartij kunnen door de cliënt niet aangekaart worden; alleen deze met betrekking tot zijn eigen advocaat.

De procedure die via Ligece tot stand wordt gebracht, gebeurt in der minne. Dit betekent dat men probeert om tot een akkoord te komen; het is dus een procedure die niet voor de rechtbank wordt gevoerd. Wel merken we op dat alles strikt vertrouwelijk gebeurt; dit is normaal omdat sowieso alles wat aan een advocaat verteld wordt, vertrouwelijk is.

WAT ZIJN DE GEVOLGEN VAN EEN KLACHT VIA LIGECA?

Er zijn verschillende mogelijkheden:

- De lokale ombudsman slaagt erin om de beide betrokken partijen tot een akkoord te brengen. Er wordt dan een proces verbaal opge maakt van deze overeenkomst en deze moet door beide partijen strikt nageleefd worden. Deze overeenkomst is dus bindend voor alle betrokken partijen.

Opgepast: wordt de overeenkomst niet uitgevoerd, dan kan het proces verbaal overgemaakt worden aan de rechter om ze verplicht te

laten uitvoeren.

- De lokale ombudsman slaagt er niet in om met de betrokken partijen tot een akkoord te komen. In dat geval gaat de klacht terug naar de Ligece ombudsman die eventueel een (niet bindend) voorstel kan doen.
- Eén van de betrokken partijen verkiest om er uit te stappen. Er komt dan uiteraard geen akkoord tot stand en dan stopt ook de tussenkomst van de ombudsdienst.

WAT IS DE KOSTPRIJS EN DE DUURTIJD VAN DE BEHANDELING BIJ LIGECA?

Goed nieuws: deze procedure bij Ligece is gratis. Doet u echter beroep op een advocaat om u hierin bij te staan, dan zal u deze uiteraard uit eigen zak moeten betalen. De duurtijd is slechts 3 maanden.

HOE EEN KLACHT INDIENEN BIJ LIGECA?

De klacht kan ingediend worden via een specifiek klachtenformulier op de website van Ligece. Maar u kan het ook via een brief of fax verzenden. Hou er wel rekening mee dat deze klachtenbrief bepaalde informatie MOET bevatten (bv. uw persoonlijke gegevens, deze van de tegenpartij, waarom u de klacht indient, ...) en dat uw klacht in bepaalde omstandigheden kan geweigerd worden (bv. omdat u uw klacht anoniem hebt ingediend).

IS EEN KLACHT INDIEN BIJ LIGECA WEL NUTTIG?

Uit de praktijk blijkt dat sinds het bestaan van Ligece er toch in 50% van de gevallen effectief tot een akkoord kon gekomen worden. Omdat de procedure kosteloos is en niet lang duurt, lijkt het toch interessant te zijn om een klacht via Ligece in te dienen.

STAP VOOR STAP JE EIGEN SUCCESSIEPLANNING MAKEN

TEKST ANNE CRUYT

Begin 2024 publiceerde de Vlaamse Raad van het Notariaat een notarieel zakboek, dat je gratis kan downloaden via hun website. Het is een invulwerkboek van 40 pagina's om voor te bereiden op je laatste levensfase en helpt je naasten om beslissingen te maken wanneer jij het niet meer kan. Een must om in te vullen en op een handige plaats bij te houden, of je nu jong of oud(er) bent. We overlopen kort de verschillende hoofdstukken.

INLEIDING

Uit het notarieel zakboek: "Tijdens ons leven gaan we allerlei contracten aan, verzamelen we tal van gegevens en staan we met enorm veel mensen in contact. Voor je familieleden is het nuttig, maar soms ook noodzakelijk, om snel een overzicht te hebben over al je gegevens en je vermogen.

Vaak wordt er bij leven ook niet altijd gepraat over de wensen met betrekking tot het levenseinde. Werden er bepaalde voorafgaande wilsverklaringen ingevuld? Wat wil je dat er gebeurt met je huisdieren? Wie mag er mee op doktersbezoek als je ernstig ziek wordt. Voor je naasten is het in moeilijke perioden niet altijd gemakkelijk om je wensen na te gaan."

Het zakboek bestaat uit twee delen: in het eerste deel pen je je gegevens neer met betrekking tot identiteit en vermogen. In het tweede deel vul je de zaken in die te maken hebben met je gezondheid en je wensen betreffende

levenseinde en overlijden. Het is geen bindend document, noch een testament, maar is bedoeld als hulpmiddel voor communicatie met je naasten.

IDENTITEIT EN FAMILIE

In dit deel vul je basisgegevens in, zoals je identiteitsgegevens, burgerlijke staat, verwijzing naar je huwelijkscontract, gegevens van je werkgever, familie, (ex-)huwelijkspartner, alimentatieregelingen, contactgegevens van naasten, ... Dit kan bijvoorbeeld een notaris helpen om iedereen gemakkelijk te bereiken na je overlijden.

VERMOGEN

In dit deel geef je aan waaruit je vermogen bestaat. Dat zijn bijvoorbeeld binnen- en buitenlandse rekeningen, aandelen/obligaties/financiële producten, pensioenspaarplannen, verzekeringscontracten (bijvoorbeeld groeps- en/of levensverzekering), gegevens van je auto, onroerende

goederen in binnen- en buitenland, verhuurde goederen en alle informatie met betrekking tot lopende huurcontracten, vastgezette huurwaarborgen, handelszaken, andere roerende goederen zoals kunstvoorwerpen, lopende leenovereenkomsten en nog veel meer. Er is ook een deel over je passief (schulden): hypotheek, persoonlijke lening, financiering, kredietkaarten, fiscale schulden (BTW, RSZ, ...). Daarnaast zijn een aantal vragen gewijd aan je "wettelijk vermoeden van eigendom". Bij een overlijden gaat de fiscus na wat er in de laatste drie jaar vooraf in jouw vermogen zat. Dat gaat over verzekeringskapitaal, verkoop van (on)roerende goederen, erfenissen en alle mogelijke soorten van schenkingen.

Ten slotte wordt gevraagd welke documenten reeds via een notaris zijn geregeld: schenking, huwelijkscontract, testament, zorgvolmacht, erfovereenkomst, verklaring van voorkeur (bewindvoerder). Indien je een testament opstelde, duid je aan of dat een notarieel of een eigenhandig testament is en waar de vindplaats van het testament is. Ook een internationaal testament behoort tot de mogelijkheden. Je laat ook weten of het testament werd geregistreerd in het CRT (Centraal Testamentregister).

JOUW ZORG

In dit deel detailleer je jouw wensen en richtlijnen wat betreft zorg. Het hoofdstuk begint met basisinformatie, zoals de gegevens van je huisarts en mutualiteit. Daarna kan je aanduiden of je wilsverklaringen aflegde: weigering van behandeling, euthanasie, orgaandonatie, lichaamsschenking aan de wetenschap en meer. Je vermeldt er eventuele vertrouwenspersonen en vertegenwoordigers en duidt aan of je een zorgvolmacht invulde. Ook je eventuele huisdieren worden niet vergeten. Je kan een wens uitspreken over wie de zorg van de huisdieren overneemt.

UITVAART

Dit deel is misschien wel het grootste houvast voor je nabestaanden. In het hoofdstuk over je uitvaart geef je aan of je wenst gecremeerd of begraven te worden. Er

wordt onder andere gevraagd naar een eventueel graf dat al is geregeld, of en waar je een overlijdensbericht wil publiceren, welke begrafenisondernemer je verkiest en heel wat details in verband met de uitvaart. Religieus of niet, welke muziek, andere specifieke wensen, ... Hier kan je het allemaal neerschrijven.

ERFENIS

Ten slotte geef je nog alle contactgegevens mee voor het regelen van je nalatenschap. Welke familieleden, vrienden en notaris kantoor moeten gecontacteerd worden? Wat zijn de gegevens van je advocaat, pensioendienst, mutualiteit, verzekeringsagent, syndicaat, ... ?

Ook andere nuttige informatie kan je kwijt, bijvoorbeeld de code van je alarm en wachtwoorden van e-mail en sociale media-accounts. Op welke platformen ben je aanwezig en wil je dat deze verwijderd worden na je overlijden?

DIVERSE INFORMATIE

Om een praktische afhandeling vlot te laten verlopen, kan je ook alle gegevens van je nutsvoorzieningen op één plaats bijhouden: elektriciteit, gas, water, internet, televisie en telefonie. Het notarieel zakboek eindigt met een uiterst handige checklist in verband met de aangifte van je nalatenschap voor je erfgenamen en verdere informatiebronnen.

IZIMI

We raden iedereen aan om een gratis digitale kluis aan te maken via Izimi. Hierin kan je al je belangrijke documenten uploaden; van contracten, paswoorden, overzichten van vermogen tot je testament en richtlijnen voor je begrafenis. Je kan vertrouwenspersonen, bijvoorbeeld familieleden of je notaris, toegang geven; zowel tijdens je leven als na je overlijden.

Download je eigen invulbaar notarieel zakboek op notaris.be. Een digitale kluis kan je aanmaken via izimi.be of door de app Izimi te downloaden op je smartphone.

Je gratis en ultrabeveiligde digitale ruimte om je documenten te beheren en ze in alle vertrouwen over te dragen

Maak je gratis Izimi-kluis aan

Een gratis dienst aangeboden door het notariaat, ook toegankelijk via de mobiele app.

OVER BOUWERS EN ARCHITECTEN

TEKST THEO DIRIX

“En waar is de rubriek *Historische Vlamingen* gebleven? Te veel met morgen bezig?” Tot een mens een dag later toch weer tegen zijn verleden aanloopt.

“Waar gaat deze spelerei in 's hemelsnaam naartoe? En waar komt ze vandaan?” De tweede vraag is gemakkelijker dan de eerste. De antwoorden liggen o.m. in een paar ontmoetingen met één en dezelfde historische Vlaming tijdens mijn halve leven in het buitenland.

Om de spanning wat op te drijven, maak ik eerst een zijsprongetje. In vele hoeken van de wereld organiseren de aanwezige ambassades van Europese landen een filmfestival. België zou België niet zijn als dat niet een thriller of een komedie is: zou de Franstalige Gemeenschap dit jaar een prent willen insturen of is het de beurt aan de Vlaamse Gemeenschap? En in beide gevallen: wat zal het genre zijn?

De allereerste keer dat ik een film van de Vlaamse Gemeenschap mocht vertonen was ergens in Afrika. In openlucht, tegen de schaduw van hoge palmbomen op het uitspansel van een volle maan en een krakkemikkig

scherm, projecteerden we de toenmalige blockbuster van Vlaanderen: *Koko Flanel* met Urbanus in de rol van Placide Smellekens en Bea Van der Maat als Sarah. Behalve een paar ambassadeurs op de eerste rij en een paar medewerkers zoals ondertekenend, toen nog, groentje op de laatste, was de openluchtcinema... leeg. Tot ik plots geschater hoorde van honderden kinderen die vanop de hoge omheiningmuur met plezier meekeken, en ik de toegangsdeur heb opengegooid.

Het was de eerste maar niet de laatste keer dat ik me afvroeg welke criteria de betrokken culturele diensten hanteren om een ‘eigen’ film naar het ‘vreemde buitenland’ te sturen. Een paar jaar later mocht ik in een Arabisch land de dansfilm *Rosas danst Rosas* insturen, met een choreografie van Anne Teresa De Keersmaeker en gerealiseerd door Thierry De Mey. In de gelauwerde film maken vier danseressen reeksen van bewegingen op ritmische *minimal music*. Het werd een maatstaf voor de postmoderne dans maar niet in dezelfde mate voor een publiek dat de willekeurige tussenstadia van wals, ballet of twist had gemist.

In het midden van mijn verwijl in de woestijn bleef ik wel gebiologeerd kijken. Naar de danseressen en hun repetitieve bewegingen. En naar het decor: de gele tegeltjes tegen de muur en de met bruine tegels bezaaide vloer en vooral het licht dat door de vele vensters van een oude en verlaten school viel. Die school was de vroegere technische school in Leuven van architect Henry Van de Velde. Het was zijn laatste ontwerp, gebouwd tussen 1936 en 1942, en na de film gerestaureerd tot Stedelijke Bibliotheek en Stadsarchief.

In datzelfde Oosterse land, vandaag een woud van torens die die van Babel uitdagen, hebben we met de ambassade nog een poging gedaan om bouwers en architecten te verleiden. De tentoonstelling over de modernistische boeikentoren van Van de Velde in Gent kon echter niet meer bekoren; 64 meter was niet hoog genoeg.

In mijn vader/moederland ging ik nog wel op zoek naar andere bouwsels van Van de Velde. Zijn eerste uit 1895, bijvoorbeeld: Bloemenwerf in Ukkel, waar hij woonde tot zijn emigratie naar Duitsland in 1900. Tussen zijn wieg in Antwerpen in 1863 en zijn overlijden in Zürich in 1957 met graf in Tervuren, tussen zijn eerste gebouw in Ukkel en zijn laatste in Leuven, voor en na zijn verblijf in Gent waar hij van 1926 tot 1936 bouwkunst en toegepaste kunsten doceerde, was Van de Velde een expat zoals wij. Tijdens

de Eerste Wereldoorlog verbleef hij in Zwitserland en in Nederland. Na de Tweede Wereldoorlog keerde hij vrijwillig terug naar Zwitserland waar hij zijn memoires schreef.

Tot zover het antwoord op de vraag waar dit vandaan komt. Waar dit naartoe gaat, wordt morgen beantwoord. Graag had ik de lezer meegenomen naar Weimar. Niet alleen daar wordt Van de Velde geëerd als medegrondlegger van de *Kunstgewerbeschule* en de academie, de voorloper van de 'school' (letterlijk en figuurlijk) van het Bauhaus, dat door Walter Gropius verder werd uitgebouwd. Na de dood van Friedrich Nietzsche in Weimar mocht Van de Velde er het huis van de filosoof tot een archief ombouwen. Dat is het doel van mijn reis, helaas na de deadline van dit verhaal.

De spelerei zou ondertussen duidelijk moeten zijn: vandaag en morgen hebben wij de plicht het verleden met ons mee te nemen. Van de vele rechten is die van de continuïteit te verwaarloosd.

Sommige dingen kan je nu eenmaal moeilijk missen.

Met onze sociale zekerheid ga je altijd gerust aan de slag, waar ook ter wereld.

Ga je voor een lange periode buiten Europa* werken? Dan moet je de kwaliteit en voordelen van onze sociale zekerheid gelukkig niet missen. Want als je kiest voor onze Overzeese Sociale Zekerheid, geniet je van de bescherming zoals je die kent. Van ziekteverzekering tot pensioen: ga gerust aan de slag met de sociale zekerheid van thuis.

Ontdek ons aanbod op www.overzeesesocialezekerheid.be

 RSZ | OVERZEESSE SOCIALE ZEKERHEID

VERGEET JE BELGISCHE COMMUNICATIESTIJL

TEKST SIEN DE VOS (PRODUCT MANAGER BIJ SUNWEB OP TENERIFE)

U hebt in België beroep moeten doen op een advocaat, maar bent zeer ontevreden. Omdat dit zich geregeld voordoet, heeft men in België een ombudsdienst tot stand gebracht die probeert om deze problemen tussen de cliënt en zijn advocaat op te lossen. Hoe gaat dat in zijn werk?

Wie op Tenerife wil aarden, investeert maar best in het ontcijferen van de Spaanse communicatiegewoontes.

Zoals veel starters in de toeristische sector doorkruiste ik Europa en verbleef ik kort op meerdere vakantiebestemmingen. Ik was niet van plan in Tenerife te blijven hangen, maar nu is het mijn vaste plek onder de zon. Voor elke professionele nieuwkomer is een stevig sociaal netwerk noodzakelijk. Maar om dat uit te bouwen moet je in Tenerife eerst enkele ongeschreven communicatieregels onder de knie krijgen en beseffen dat je het best je Belgische gewoontes van je afschudt. Belgen dragen - in de koudere seizoenen - niet alleen veel lagen kledij, we praten ook in laagjes. We zijn attent, vallen niet met de deur in huis en dringen niet graag aan. We houden ons eerst op de vlakte, want we willen niemand storen. Vervolgens vragen we beleefd voort. Mijn Spaanse vrienden plagen me met de 'Belgische geslotenheid'. Hoe anders is dat op Tenerife. Na een korte familiale babbel gaan Spanjaarden recht op hun doel af. Geen omwegen, maar gewoon ter zake. Bij Belgen kan ik me na een gesprek nog vaak afvragen wat ze precies willen van mij, maar Spanjaarden spreken dat erg duidelijk uit. Je weet meteen wat ze van je verwachten. Toen ik voor het eerst mijn schoonfamilie ontmoette, kreeg ik vragen die ik in België nooit zou horen. 'Hoeveel verdien

je? Hoeveel heeft je huis gekost? Hoe groot is je hypothecaire lening?' Dat was even wennen. Nu ben ik die vragen zo gewend dat ik er in België op moet letten dat ik die informatie niet te snel deel of vraag.

Manifesteren

Ook de conversatiestijl is hier anders. In het begin dacht ik vaak dat er een ruzie gaande was, maar Spanjaarden praten gewoon met veel vuur. Ook als het gaat over koetjes en kalfjes. Alles gebeurt met veel emotie, grote gebaren en een luide stem. Ik heb hier geleerd hoe belangrijk het is me te manifesteren, maar moest me die stijl eigen maken. Al snel ondervond ik dat achter die directe communicatiestijl een warme gemeenschap schuilt. Als expat surf je hier mee op de contacten van andere inwoners en ken je in elke uithoek van de Canarische eilanden wel iemand die je kan helpen, ook professioneel. Warm, direct en gul in vertrouwen. Voor Spanjaarden is een woord belangrijker dan een handtekening. In het begin gaf ik niet veel om zulke beloftes. Intussen weet ik dat ze veel waard zijn.

'De wereld is klein' is een wisselcolumn van De Tijd waarin ondernemende Vlamingen vanuit het buitenland schrijven over wat hen beroert en boeit. Lees meer op tijd.be/dossiers/de-wereld-is-klein

Win "Het vijfde testament" van Ann Galland

Ann Galland woont afwisselend in Gent en Rome en is gebeten door kunst, cultuur, design en archeologie. Een interview met haar lees je in ons tijdschrift 119. *Wanneer architect Carlo Nobile op negentigjarige leeftijd kinderloos sterft in Rome, denkt meer dan één partij het fortuin dat hij achterlaat, in handen te zullen krijgen. Stiefzoon Clément Lambert is ervan overtuigd dat hij de enige erfgenaam is omdat hij in het bezit is van een testament ten gunste van zijn moeder, de overleden actrice Liliane Solaro di Moretta. Maar ook de familie van Carlo denkt recht te hebben op de aanzienlijke erfenis.* Haar derde bestseller schrijft Ann samen met haar Italiaanse coauteur en advocaat Giovanni Imbergamo. Een sterk onderbouwd fictieverhaal over erfenisrecht en complexe rechtszaken met heel wat intriges, plotwendingen en ethische vragen.

Een exemplaar van het boek winnen?
Mail voor 31 januari naar info@viw.be met als onderwerp: "Het vijfde testament".

Hoe besparen op je aankopen in België, Frankrijk of Spanje dankzij taxfree shoppen?

De feestdagen zijn een magische periode: gezellig samenzijn met familie, sfeervolle momenten en – niet te vergeten – de zoektocht naar het perfecte cadeau. Maar tussen het vinden van dat unieke geschenk, het beheren van een vaak beperkt budget en het plannen van de festiviteiten, kan deze periode ook behoorlijk stressvol worden.

Wist je dat je als niet-ingezetene van de Europese Unie een flink bedrag kunt besparen op je aankopen in België dankzij taxfree shoppen? Door de **BTW op je aankopen terug te krijgen**, houd je meer geld over voor andere leuke dingen. En met ZappTax, een innovatieve en gebruiksvriendelijke app, wordt dit proces eenvoudiger dan ooit!

Hoeveel kun je besparen?

Stel dat je je kerstinkopen doet en het volgende koopt:

- Een stijlvolle jurk of een warme jas voor je zus
- Een paar elegante oorbellen voor je beste vriendin
- De nieuwste smartphone voor je tech-savvy tiener

Totale kosten: € 2.000

Met **ZappTax kun je meer dan € 270 aan btw terugkrijgen**. Dat bedrag kun je mooi besteden aan een heerlijk etentje of nog meer cadeaus voor je dierbaren!

Waarom kiezen voor ZappTax?

ZappTax is jouw ideale partner voor taxfree shoppen in België, Frankrijk en Spanje. Dit maakt de app onmisbaar:

- **Eenvoud:** Een 100% digitale ervaring, zonder ingewikkelde papierwinkel.
- **Transparantie:** Geniet van een van de hoogste terugbetalingspercentages op de markt.
- **24/7 ondersteuning:** Ons toegewijde team staat altijd voor je klaar.

Hoe werkt het?

1. Vraag bij je aankopen in de winkel **een factuur op naam van ZappTax**.
2. Voeg deze factuur toe aan de app **door er een foto van te maken**.
3. **Ontvang je btw-teruggave formulieren op je smartphone** en laat het valideren door de douane voordat je de EU verlaat.
4. Ontvang je **btw-teruggave rechtstreeks op je bankrekening of via PayPal**.

Terwijl je druk bezig bent met het vinden van de mooiste cadeaus, zorgt **ZappTax** ervoor dat je kunt genieten van Belgische topmerken zonder je budget te overschrijden. Deze feestdagen combineer je plezier met slim budgetteren: laat ZappTax het btw-teruggave proces voor je regelen, zodat jij je kunt richten op de magie van Kerstmis!

Download de app rechtstreeks vanuit de **App Store of Google Play** en begin direct met besparen!

KIJKTIPS VAN EXPATS

Heb je ooit een film of serie gezien die je van je sokken blies? Waarin exotische locaties, nieuwe culturen of intrigerende carrières je deden verlangen naar een leven buiten de grenzen van je vertrouwde omgeving? Wij vroegen aan 2 van onze klanten welke film of serie hen geïnspireerd heeft om de stap naar het expatavontuur te wagen.

TEKST EXPAT & CO

LORE IN PARIS

Lore is een 23-jarige Oost-Vlaamse die verliefd is geworden op Parijs dankzij de hitserie *Emily in Paris*.

“Vorig jaar zat ik even in een dipje. Ik voelde me verloren en wist ik niet goed welke richting ik met mijn leven uit wilde. Toen ontdekte ik de serie *Emily in Paris*, over een Amerikaanse die gaat werken voor een reclamebureau in Parijs. Natuurlijk wist ik wel dat het allemaal geromantiseerd was: het perfecte Parijs, de modieuze outfits, de sprookjesachtige scènes. Met een Amerikaans sausje erover. Maar tijdens die periode was dat nét wat ik nodig had: ik had zoals Emily nood aan een frisse start, een nieuwe omgeving, en vooral de moed om iets totaal anders te doen.”

Lore schoot in actie en nam de TGV naar Parijs op zoek naar een job. Al snel kon ze aan de slag als au pair en vond ze bij Expat & Co de perfecte Au Pair Verzekering.

“Mijn werk als au pair was de ideale manier om de stad te verkennen, mijn Frans te perfectioneren en tegelijkertijd

een veilige thuisbasis te hebben. En de Au Pair Verzekering bij Expat & Co kon ik gemakkelijk online afsluiten. Dus die zorgen waren ook snel van de baan. Intussen voel ik me een pak zelfverzekerder hier. En mocht er dan toch iets fout lopen, weet ik dat de 24/7 alarmcentrale van Expat & Co altijd klaarstaat.”

“Als ik terugkijk, heeft *Emily in Paris* me zeker geïnspireerd om een nieuw avontuur aan te gaan, al weet ik intussen dat het leven niet zo romantisch is als in de serie. Maar soms is een beetje romantiek precies wat je nodig hebt om de sprong te wagen. Ik raad de serie zeker aan voor al wie wel wat extra moed kan gebruiken om iets nieuws te proberen.”

GEÏNSPIREERD DOOR WALTER

David is een 55-jarige Leuvenaar die na *The Secret Life of Walter Mitty* de reismicrobe weer te pakken kreeg.

“Mijn leven was lange tijd vrij routineus”, vertelt David. “Het werk was interessant, en mijn gezin stond altijd op de eerste plaats. Maar toen mijn kinderen het huis uit waren, besepte ik dat er iets ontbrak. Ik miste het avontuur, het

reizen, en de mogelijkheid om nieuwe plekken te ontdekken. Als bij toeval zag ik 6 jaar geleden *The Secret Life of Walter Mitty*, een fantastische film die mij over de streep heeft getrokken.”

De film vertelt het verhaal van Walter Mitty, een man die zijn ietwat grijze leven inruilt voor een reisavontuur vol onverwachte wendingen. Van Groenland over IJsland tot Afghanistan. “Het was inspirerend om te zien hoe een vastgeroeste veertiger alles achter zich laat om de wereld te ontdekken”, zegt David. “Het herinnerde me eraan dat ik nog steeds tijd had om mijn eigen avonturen te beleven, zelfs na al die jaren.”

David besloot dat het tijd was voor verandering. Hij koos voor een nieuwe functie waarbij hij Belgische softwaresystemen implementeert in het buitenland. Deze job bood hem de perfecte kans om werk en reizen te combineren. “Nu vlieg ik regelmatig naar verschillende landen om klanten te helpen met de implementatie van Belgische software. Het is een geweldige manier om de wereld te zien en toch bezig te zijn met mijn vakgebied”, legt hij uit.

Onbezonnen was zijn keuze niet: David bereidde zich, zoals het een programmeur betaamt, tot in de puntjes voor. “Reizen voor het werk brengt veel uitdagingen met zich mee, ook als het om gezondheidszorg en verzekeringen gaat. Daarom koos ik voor Expat & Co, die me hebben geholpen met hun uitgebreide Business Travellers verzekering. Die dekt praktisch alles, waar ter wereld ik ook ben.”

David heeft sindsdien al tientallen landen bezocht voor zijn werk en heeft de smaak van het reizen helemaal te pakken. “Als ik terugkijk, heeft *The Secret Life of Walter Mitty* me echt geïnspireerd om mijn leven om te gooien en weer op avontuur te gaan. Walter liet me inzien dat het nooit te laat is om nieuwe ervaringen op te doen en de wereld te ontdekken. Ik raad de film dan ook aan voor iedereen die goesting heeft in iets anders, maar gewoon een beetje aanmoediging nodig heeft om opnieuw te gaan reizen of iets nieuws te proberen.”

**Heb jij ook nog kijktips? Laat het ons weten via info@expatinsurance.eu.
Meer info over de verzekeringen van Expat & Co vind je op:
www.expatinsurance.eu**

“DE GREEN CARD LOTERIJ IS VAAK DE ENIGE OPTIE”

TEKST ANNE CRUYT

Raymonde Versali is al bijna 44 jaar aan de slag als visumspecialist voor de Verenigde Staten. Ze startte in 1980 bij de consulaire dienst van de Amerikaanse Ambassade te Brussel en richtte na haar vertrek in 2016 een visa consulting bedrijf op. “De VS heeft nog steeds een enorme aantrekkingskracht voor bedrijven. Ik diende de laatste 8 jaar heel wat investerdervisa dossiers in, waaronder toch veel startups.”

VISUMBELEID DOOR DE JAREN HEEN

Raymonde studeerde vertaler-tolk Spaans en Engels en solliciteerde destijds bij alle Spaanstalige ambassades in Brussel. “Ik heb zeker 100 sollicitatiebrieven verstuurd. Tot een Amerikaan me erop wees dat ik ook eens kon aankloppen bij de Amerikaanse ambassade. Ik mocht in 1980 starten als consulaire assistente en werd binnen de twee jaar leidinggevende Visa Specialist.”

Ze heeft in haar carrière veel presidenten zien komen en gaan. Maar misschien nog belangrijker, ze zat ook op de

**“JOE BIDEN ONTMOETEN WAS ÉÉN VAN DE
HOOGTEPUNTEN UIT MIJN CARRIÈRE.”**

eerste rij bij enkele grote evoluties in het visumbeleid van de VS. “Na 9/11 veranderde er heel wat. Dossiers behandelen werd moeilijker en ook de mate van dienstverlening werd beperkt en dat is sindsdien ook niet meer veranderd. Vroeger hielpen we mensen met al hun vragen en gaven we meer begeleiding. Maar sinds dat breekpunt beperkt de dienstverlening zich puur tot het papierwerk bij een visumaanvraag. Ik had het daar moeilijk mee, want het persoonlijk helpen van mensen gaf me net de meeste voldoening.”

Ook de invoering van ESTA (reizen als toerist of voor zaken zonder visum) en hervormingen rond werkvergunningen hadden een serieuze impact. “In tegenstelling tot de meeste andere landen is de VS niet zo happig op hooggeschoolde arbeidsmigranten. Het H1B-visum heeft een numerus clausus en wordt sinds 2020 volgens een loterijstelsel toegekend.” Werkgevers dienden in 2024 ongeveer 759.000 aanvragen in, waarvan er slechts 110.000 werden geselecteerd. Die geselecteerden kunnen vervolgens een volledig dossier indienen, werknemers met de hoogste lonen krijgen daarbij voorrang.

CARRIÈRE

“Ik heb deze job altijd enorm graag gedaan en heb heel wat prachtige herinneringen waaronder uiteraard de presidentiële bezoeken. Dat was altijd een maandenlange organisatie. Toen Joe Biden als vice-president naar Brussel kwam, mocht ik de Air Force One (het presidentiële vliegtuig) mee gaan opwachten.

Ik ontmoette ook heel wat acteurs en politici. Tijdens een workshop in Washington mocht ik het National Visa Center (NVC) bezoeken. Dat is de plaats waar alle immigratie visumaanvragen behandeld worden. Stel je een enorm gebouw voor, met gigantisch veel gangen en overal dossiers; dat daar nooit iets verloren gaat, is een mirakel.

Visa consulting is en blijft heel gevarieerd. Elke dag hoor je levensverhalen van zoveel verschillende mensen. Hen in mensentaal op weg helpen, dat geeft me voldoening. Er is misschien wel een zee van informatie

“IN TEGENSTELLING TOT DE MEESTE ANDERE LANDEN IS DE VS NIET ZO HAPPIG OP HOOGGESCHOOLDE ARBEIDSMIGRANTEN.”

te vinden op het internet, maar hoe langer je zoekt, hoe ingewikkelder het lijkt. Als ik dan iemand gericht verder kan helpen bij de visumaanvraag, is mijn dag geslaagd.”

CONSULTANT

“Toen mijn carrière bij de ambassade erop zat, vroeg de toenmalige ambassadeur me wat ik zou gaan doen. Hij voorspelde dat ik in een zwart gat zou vallen en raadde me aan om mijn eigen adviesbureau op te richten, omdat ik zo gepassioneerd ben door visa. Ik begon voorzichtig met een website en dacht het een jaar of twee te doen. Maar de aanvragen blijven komen en zolang ik er plezier aan beleef, zal ik dit blijven doen.”

Raymonde helpt nu vooral bij de aanvraag van investeerdersvisa en artiestenvisa waaronder twee jaar geleden Stromae en vorige week nog een bekende Franse rapband. “Maar ook studenten, stagiairs en investeerders

vinden de weg naar mij. Dus ook in mijn huidige klantenbestand heb ik veel variatie.”

TOEKOMST

Donald Trump wordt op 20 januari opnieuw president, wat voor onrust zorgt bij wie naar de VS wil verhuizen. Migratie was één van zijn belangrijkste campagnepunten en voor buitenstaanders lijkt het erop dat hij het huidige verblijfsrecht volledig wil omgooien.

“Ik maak me daar weinig zorgen in. In se is er aan de procedures en visumcategorieën weinig veranderd de afgelopen vijftig jaar. Internationale studenten betalen hoge bedragen aan de Amerikaanse scholen en universiteiten. En één van de voorwaarden om een investeerdersvisum te krijgen is jobcreatie op de Amerikaanse arbeidsmarkt.” De wachttijd voor de behandeling van immigratie visumaanvragen zou wel opnieuw flink kunnen oplopen. Bij het vorig presidentschap van Donald Trump duurde het behandelen van dossiers veel langer. Het blijft echter kofiediek kijken of dat opnieuw het geval zal zijn de komende jaren. “Gaat dat verslechteren of net verbeteren, ik heb er echt geen idee van.”

DV LOTTERY

Wat misschien wel op de helling staat, is de DV Lottery – de zogenaamde Green Card Loterij. “Dat is eigenlijk een heel eigenaardig systeem, uniek in de wereld. Het is gebaseerd op een zeer Amerikaans cultureel concept, de maakbare Amerikaanse droom en gelijke kansen voor jaarlijks 50.000 winnaars. Tijdens zijn vorig bewind had Donald Trump aan het Congres gevraagd dit systeem af te schaffen maar tot nu toe is de Lottery nog steeds zeer gegeerd door duizenden mensen want het is vaak de enige optie voor wie ervan droomt om naar de VS te verhuizen.”

In haar laatste jaar op de ambassade werd Raymonde gevraagd om een maand op de Amerikaanse ambassade in Kinshasa te gaan werken. Het was een kans die ze met beide handen greep. “Dat was specifiek voor de behandeling van de DV Lottery dossiers, die kwamen met stapels binnen op de ambassade want heel wat mensen deden mee. Er werd echter veel gesjoemeld, onder andere met diploma’s, waardoor er extra personeel nodig was om alle dossiers te bekijken. Uiteindelijk werd ongeveer twee derde geweigerd.” Het was voor haar een mooi wapenfeit om het eerste deel van haar carrière af te sluiten. “Het was zo verschillend, op elk vlak, om in Congo te werken. Dat ze mij daarvoor vroegen, voelde als een bevestiging van alles wat ik de jaren daarvoor op het consulaat heb verwezenlijkt.”

Ook Raymonde komt spreken op onze infodag “emigreren kan je leren” op 15 mei in Aalst. Vragen over Amerikaanse visa? Schrijf je dan zeker in via viw.be/events.

DIGITALE BUREAUCRATIE: EIDAS ALS DIGITALE IDENTITEIT IN EU-BUITENLAND

TEKST KRISTIEN LESAGE. ABOGADA (ADVOCATE IN SPANJE), POSTGRADUAAT EUROPESE STUDIES, VIW-VERTEGENWOORDIGSTER.

VAKANTIEVERHUUR IN DE EUROPESE UNIE

Bureaucratie is en blijft een grote uitdaging voor wie emigreert, ook binnen de Europese Unie. De regelgeving van de EU heeft wel gezorgd voor vereenvoudiging van bureaucratische procedures. Dit is ook een belangrijke doelstelling van de Unie, want administratieve hindernissen kunnen grote belemmeringen vormen voor de interne markt en voor de mobiliteit van personen tussen de verschillende Lidstaten. Hieronder enkele voorbeelden van EU-regelgeving die bureaucratie gemakkelijker heeft gemaakt.

MEERTALIGE MODELFORMULIEREN ZONDER APOSTILLE

Acht jaar geleden is al een EU-Verordening uitgevaardigd voor wie openbare documenten in een andere Lidstaat van de Europese Unie moet gebruiken. Voor een aantal van die documenten, bijvoorbeeld een overlijdensattest (nodig voor internationale successie), bestaan meertalige modelformulieren, waardoor geen beëdigde vertaling meer nodig is. Ook de vereiste van een Apostillestempel (Apostille van Den Haag voor internationale legalisatie) is bij deze meertalige formulieren niet meer vereist. Let wel, het gaat om een beperkt aantal modelformulieren en soms is dit niet voldoende, omdat de ontvangende overheid meer informatie vraagt en bijvoorbeeld het originele overlijdensattest wil inzien.

EUROPESE VERKLARING VAN ERFRECHT

Dit wordt geregeld in een Verordening van de Europese Unie die al twaalf jaar geleden werd uitgevaardigd. We hadden het over internationale successie, dit is ook de situatie waarbij een Europese Verklaring van Erfrecht praktisch kan zijn. Het gaat ook om een modelformulier dat ingevuld wordt door de notaris in België bijvoorbeeld, en vervolgens kan gebruikt worden bij de Spaanse notaris, bijvoorbeeld om een vakantiehuis in

Spanje op naam van de erfgenamen te laten registreren. Beëdigde vertaling van deze verklaring is wel noodzakelijk.

DIGITALE BUREAUCRATIE

Hierboven zien we twee voorbeelden van vereenvoudiging van papieren bureaucratie. Tegenwoordig is bureaucratie steeds vaker digitaal. Dit brengt voordelen met zich mee: er zijn minder verplaatsingen nodig en de burger kan 24 uur op 24 administratieve zaken regelen. Maar op Europees niveau zorgen deze nieuwe digitale systemen ook voor grote uitdagingen.

VERSCHILLENDE SYSTEMEN

Elke Lidstaat heeft namelijk haar eigen systeem om onze digitale identiteit te bewijzen. In België kennen veel mensen de digitale toepassing itsme, die vaak gebruikt wordt om in te loggen bij elektronisch bankieren of om bij de gemeente documenten aan te vragen, een internationaal overlijdensattest bijvoorbeeld (voor een internationale successie, zoals in de beschreven

voorbeeldsituatie van het vakantiehuis in Spanje). In Spanje bestaan dan weer heel andere systemen om de digitale identiteit te bewijzen. Wie naar Spanje emigreert, kan toegang verkrijgen tot zo'n Spaans systeem.

TOEGANG VOOR WIE NIET IN DE LIDSTAAT WOONT

Maar wat als iemand niet vast in Spanje woont, maar daar bijvoorbeeld wel maandenlang vertoeft of een vakantiehuis bezit? Dan moet soms toch papierwerk worden geregeld en blijkt de toegang tot de digitale overheidsdiensten veel ingewikkelder dan voor een inwoner of inwonster van Spanje. Diezelfde hindernissen bestaan ook in andere Lidstaten. De Europese Unie streeft ernaar grensoverschrijdende bureaucratie te vereenvoudigen, daarom is eIDAS in het leven geroepen.

HOE WERKT EIDAS?

Ik merkte het laatst op toen ik ging inloggen bij de Spaanse belastingdienst. Behalve de Spaanse digitale identiteitskaart, het Spaans digitaal certificaat en andere Spaanse systemen om je digitale identiteit aan te tonen, stond ook eIDAS vermeld als een mogelijkheid om in te loggen. Ik ging even kijken en zag dat men via die knop op een menu terechtkwam met een reeks landen van de Europese Unie. Daar kon men dan het EU-land kiezen waarvan men een digitaal identificatiesysteem bezit, bijvoorbeeld België, en zo verder inloggen via het Belgische systeem. Ik heb de procedure niet verder gevolgd, dus ik weet niet of en hoe het werkt, maar door de Verordening van de Europese Unie over eIDAS moet dit in de nabije toekomst mogelijk worden. En voor sommige lezers en lezeressen en veel van mijn cliënten is dit goed nieuws!

www.lesagespanje.com

Aan bovenstaande tekst kunnen geen rechten ontleend worden. De aanwijzingen hebben uitsluitend een algemene voorbeeldfunctie en kunnen niet rechtstreeks toegepast worden. Concrete situaties moeten worden voorgelegd aan een specialist. Wij zijn niet aansprakelijk voor schade die uit mogelijke verkeerde interpretatie van deze tekst, uit onjuistheden of onvolledigheid zou kunnen voortvloeien.

De boom, zijn vruchten en vogels

TEKST THEO DIRIX

Deze columns gaan vaak over mooie woorden. Niet zo vandaag. Nepotisme, bijvoorbeeld, is een lelijk woord. Het staat voor 'vriendjespolitiek', (ook al komt het van 'nepos' in het Latijn: kleinzoon, nakomeling, neef, ... familie dus.)

Nee, geen boekenwijsheid vandaag. Tenzij ze uit de 'boekskes' komt. Dertig, veertig jaar geleden was Jan Leyers een bekende popzanger, samen met Paul Michiels in Soulsister. Vandaag registreert een televisiecamera nog wel eens wat van de filosofieën die hij ooit studeerde maar hij is toch vooral bekend als vader van Dorien, Ella, Billie en Olga, vier dochters die ook graag in de schijnwerpers staan. Zij krijgen ongetwijfeld geregeld de vraag: "Ben jij niet dochter van...?" "Of zoon van...", zoals Victor van Gert, Thibau van Sven, Axel van Eddy, enz.

Politici, waaronder zelfs tegenstanders van de monarchie, bouwen soms ook een dynastietje uit, precies zoals diplomaten dat vroeger heel erg graag deden maar die dan wel voor het koningshuis waren. Die wegen gaan we hier echter niet bewandelen.

Als u de indruk hebt, waarde lezer, dat ik wat venijnig klink, dan vergist u zich. U hoeft maar naar 'progenituur' in uw omgeving te kijken om te zien dat sommigen onder de stamboom, zoals Isaac Newton, een appel op het hoofd kregen en meteen hun zwaartekracht begrepen, terwijl anderen daarvan gespaard bleven.

Door de spreekwoordelijke voorbeeldfunctie van de ouders is het niet onwaarschijnlijk dat expats en aanverwanten vooral nomadische vogels voortbrengen. ("Ironie?" zou Sheldon in The Big Bang Theory vragen). De zwermdrongo, de kaketoë, de woestijnvink en de sprinkhaanvogel blijven vrijwel nooit op dezelfde plek en zijn voortdurend op zoek naar nieuwe leefgebieden. En dat zijn dus geen trekvogels. Want die navigeren jaarlijks tussen de ene en de andere thuis, en zullen we dus ook maar meerekenen.

Zouden kinderen van niet-reislustigen en gesettelden moeilijker uit de schaduw van hun boom treden? Misschien doen sommigen wel denken aan de kalaw, de Luzon-neushoornvogel. Volgens de lokale folklore zou deze vogel uit de Filipijnen zo gehecht zijn aan zijn eigen boom dat hij hem nooit zou verlaten. Natuurlijk vliegt hij of zij ook wel eens uit om eten te zoeken, maar de kalaw mag gerust op het wapenschild van de stamboom van de honkvasten.

Helemaal hebt u het nooit in de hand, maar met wat aanleg, het goede advies en een duwtje in de rug, slaan ze precies dezelfde weg in als u. Mocht u dat nu wensen of niet. Of slaan ze de tegenoverliggende richting in, die waarover u ook wel eens mijmert, en ondertussen even graag wenst of toch wat minder.

Samengevat, zoals de appel nooit ver van de boom valt, zo kent men aan de vruchten de boom. Zelfs als hij op een heuveltje staat. En waar soms vogels neerstrijken.

MOEDER EN ZOON blikken terug op hun expatparcours

TEKST KOEN VAN DER SCHAEGHE

Wat je als kind ervaart, is bepalend voor je verdere leven. Je geeft als ouder sowieso deels richting aan het parcours van je kinderen. Kies je voor een internationale loopbaan, dan is dat nog ingrijpender.

Johanna Neyt was tot voor kort bestuurder van deze stichting en weet als geen ander waar de gevoeligheden liggen. “Op onze derde bestemming viel het gezin uit elkaar. Je vertrekt met z’n vijven en denkt: ‘samen uit, samen thuis’, maar dat bleek niet vanzelfsprekend. Misschien hadden wij andere afwegingen moeten maken? We waren ons onvoldoende bewust van de gevolgen voor onze kinderen. Ze ervoeren het alle drie anders.” We praten met Johanna en Thomas, haar oudste zoon, zij in Brussel, hij nog even in Wenen.

ONVERWACHTS

“Ons parcours werd bepaald door de job van mijn ex-echtgenoot, de vader van mijn kinderen. Vanuit zijn bedrijf kwam onverwachts de vraag om naar het buitenland te gaan”, steekt Johanna van wal. “Thomas was vijf, mijn dochter drie en mijn jongste zoon amper twee dagen oud toen gevraagd werd om te verhuizen naar Phoenix, Arizona. We zaten op het ziekenhuisbed en keken in een atlas om te zien waar dat lag. Even plots werd het afgeblazen en werd het India. Dit illustreert hoe flexibel bedrijven met hun werknemers omgaan. Ik vond het nochtans spannend en leuk. Ik gaf les, nam loopbaanonderbreking en we vertrokken voor twee jaar naar India. Zonder precies te weten wat het inhield, keek ik er enorm naar uit. We stapten beiden met een flinke dosis naïviteit in het avontuur. ‘s Nachts landen in Mumbai was schokkend. We reden naar het hotel en onze oudste kinderen kleefden tegen het raam, terwijl ze bedelende kinderen zagen. Vanuit hun kinderlijke blik dachten ze ‘wauw, die kindjes mogen lang opblijven’, terwijl het bijzonder schrijnend was. India is een intens land.”

ONDERBROKEN LOOPBAAN

Hoewel hij erg jong was, heeft Thomas er nog herinneringen aan: “Als kind hoef je je nergens zorgen over te maken. Je beleeft een land als een toerist, gefocust op eten, slapen en school. Maar de echte impact kwam pas aan het einde: afscheid nemen van vriendjes was een enorme schok. Op dat moment maakte ik een mentale klik. Sindsdien laat ik mezelf niet meer toe om iets te missen, alsof ik controle heb gekregen over elke verandering in mijn omgeving.” Johanna: “Na onze tijd in India woonden we enkele jaren terug in België. Ik merkte dat een verhuizing beter zou samenvallen met het schooljaar, want halverwege instromen is lastig, zowel voor de kinderen als voor mij als leerkracht. Toen Thomas tien was, verhuisden we naar Zuid-Afrika. Mijn ex-man kon binnen hetzelfde

LANG OP ÉÉN PLEK BLIJVEN ZIE IK GEWOON NIET GEBEUREN.”

THOMAS

bedrijf doorwerken, terwijl mijn loopbaan opnieuw werd onderbroken. Hoewel ik mijn best deed – zoals lesgeven op internationale scholen – voelde het niet goed. Als dertiger leidde ik het leven van een gepensioneerde: ik kon doen wat ik wilde, maar het was verstikkend. Wat vooraf leuk leek, bleek voor mij veel zwaarder dan voor hem. Wij stonden als partners anders in dat internationale leven.”

**“ALS DERTIGER LEIDDE IK HET LEVEN
VAN EEN GEPENSIONEERDE.”**

JOHANNA

HEREVALUEREN

De kinderen volgden Engelstalig dagonderwijs in het buitenland, waarbij Thomas zijn IB-diploma behaalde in Wenen. Johanna kijkt terug: “Dat ging niet altijd even gemakkelijk. De mentale impact was aanzienlijk, maar echte leerproblemen bleven gelukkig uit, wat de situatie nog complexer zou maken. Internationale scholen hanteren een hoog niveau, maar bieden weinig ondersteuning voor wie extra hulp nodig heeft. Het is een uitdagende omgeving waarin je je moet zien te redden. Wanneer je met jonge kinderen vertrekt, realiseer je je dat niet altijd. We hadden onderweg eigenlijk moeten evalueren of dit wel het juiste pad was. Geregeld herevalueren is cruciaal.” Thomas: “Thuis spraken we altijd Nederlands en volgden we Nederlandse lessen. Dat was niet altijd leuk, maar dankzij mama, die in Zuid-Afrika les gaf, is het gelukt. Op mijn dertiende slaagde ik daar al voor een taalexamen dat toegang gaf tot het Vlaams hoger onderwijs. Ik ben opgegroeid met diverse vrijheden in diverse landen. Mijn puberteit startte in Zuid-Afrika, maar veel vrijheden had ik er niet. Verhuizen zag ik als een kans: je kon je bagage achterlaten en opnieuw beginnen.”

INSCHATTINGSFOUTEN

Het kantelpunt volgde in Oostenrijk, waar het gezin uit elkaar viel. Johanna: “Ik ben toen samen met mijn jongste zoon terug naar België verhuisd, terwijl Thomas zijn middelbare school in Oostenrijk heeft afgemaakt. Wat me vooral stoorde, is dat een bedrijf op zo’n moment geen verantwoordelijkheid neemt voor de scholing van de kinderen van zijn werknemers. Als je vanwege een baan voor een bepaald onderwijsparcours kiest, moet je dat ook kunnen afronden. Iemand laten beginnen en vervolgens in de steek laten, hoort eigenlijk niet. Ook wij maakten inschattingfouten. Je maakt keuzes die de toekomst van je kinderen bepalen, maar denkt niet altijd na over de gevolgen op de middellange termijn, bijvoorbeeld voor hun persoonlijke ontwikkeling. Want er is geen uniforme aanpak. De ver-

schillen tussen de drie kinderen werden mettertijd groter. Iedereen beleeft verhuizen en afscheid nemen op een andere manier. Toen de jongste en ik naar Brussel verhuisden, zei mijn dochter na vier jaar tegen hem: ‘Jij hebt geluk, jij woont nu al langer op één plek dan ik ooit heb gedaan.’ Mijn moederhart brak.”

DRIE KINDEREN, DRIE ERVARINGEN

Als je Thomas vraagt waar hij zich thuis voelt, dan zegt hij overal en nergens, maar ook dat hem dat niet stoort. “Voor mij is een thuis niet gebonden aan een specifieke locatie, maar aan de mensen om me heen. Dat gevoel van thuiskomen in Vlaanderen, zoals mijn mama dat ervaart, heb ik niet.” Johanna: “Terwijl Thomas geen last heeft van het ontbreken van een thuisgevoel, ervaren de twee jongsten dit anders. Zij benaderen het oorspronkelijke levenspad dat wij hen boden ieder op hun eigen manier. Elk op zich zijn ze internationaal georiënteerd, maar ze vullen dat anders in.” Thomas: “Frequent verhuizen is voor mij essentieel; het geeft me energie. Mijn Oostenrijkse echtgenote staat gelukkig ook open voor nieuwe horizons, dus vertrekken we binnenkort uit Wenen. Brussel is een rationele keuze vanwege mijn netwerk, taalvaardigheid en bekendheid met de administratie. Ik mis België niet, maar zie er ook niet tegenop. Ik kijk al uit naar dit nieuwe avontuur.”

VERRUIMDE BLIK

Voor Thomas heeft zijn Belgisch paspoort betekenis, maar blijft het ook slechts een document: “De persoon zelf is veel belangrijker dan het papiertje dat zegt waar hij vandaan komt. Misschien heb ik meer Vlaamse cultuur in mij dan ik beseft, maar ik geloof dat ik overal ter wereld mensen kan vinden met wie het klikt. Dat zit in mijn persoonlijkheid, en ik maak daar graag gebruik van. Deze stap is niet definitief; ik verwacht binnen drie tot vijf jaar opnieuw te verhuizen. Lang op één plek blijven past niet bij mij, in tegenstelling tot mijn broer en zus, die al een tijd in Brussel en Londen wonen.” Ook bij Johanna blijven de buitenlandse avonturen positief echoën bij Johanna: “Ik focus graag op de mooie momenten. Het leven in het buitenland heeft me veel gebracht: het verruimde mijn blik en leerde me relativeren. Ik waardeer het contact met verschillende culturen enorm, maar in Vlaanderen voel ik me vooral thuis dankzij de humor. Zowel persoonlijk als professioneel merk ik dat. Met Britten, Amerikanen, of zelfs Nederlanders is dat toch anders.”

VAN KLEINE VISBOKAAL NAAR OPEN ZEE

Een buitenlandse ervaring als groeikans voor maatschappelijk kwetsbare jongeren

TEKST RILKE MAHIEU - FOTO'S ADIL NAJIB

Jongeren die tussen de mazen van het net vallen in de samenleving hebben wel andere dingen aan het hoofd dan aan een internationaal project deelnemen. Toch? Jonas Van Laere en Jan Langeroot van Groep INTRO weten wel beter: het zijn net deze jongeren die het méést uit een buitenlandse ervaring kunnen halen. Jan: “Een buitenlandse ervaring kan net een perfecte boost zijn voor hen. Om eens los te komen van een beklemmende omgeving waarin ze misschien zitten. Veel jongeren hebben er écht deugd van de grenzen te verleggen, van die wereld die opengaat.” Spoiler alert: “Ja, er zijn drempels. Maar bij gemotiveerde jongeren zijn die allemaal weg te werken.”

VAN BUITENBAAN NAAR BUITENLAND

De baseline van Groep INTRO is “samen richting groei”. Mensen die in onze maatschappij uit de boot vallen tot persoonlijke groei laten komen, om zo een meer inclusieve samenleving te realiseren. De hefboomen hiervoor zijn tewerkstelling, onderwijs en vrije tijd, en daarvoor werkt Groep INTRO samen met partners zoals bedrijven, openbare besturen, scholen, VDAB, CLB's en OCMW's.

Jonas: “Iedereen heeft het potentieel om te groeien, al

wordt dat niet door iedereen gezien. Maatschappelijk kwetsbare jongeren hebben gewoon extra ondersteuning nodig om tot volledige groei te kunnen komen, omdat ze die niet altijd krijgen vanuit hun thuisomgeving.” **Jan:** “Als je de samenleving als een atletiekpiste ziet, zitten onze jongeren eigenlijk op de buitenbaan: ze moeten harder trappen of lopen om mee te kunnen. Ons doel is hen dichterbij volwaardige participatie te brengen, dan is het makkelijker om mee te kunnen.”

Naar de internationale vrijetijdsprojecten worden jongeren toegeleid die al gecoacht worden in het kader van tewerkstelling of onderwijs. **Jan:** “Het gaat dus om jongeren die we vanuit een ander Groep INTRO-project kennen, en waarvan we dan denken: in dit traject dat we met die jongeren aan het afleggen zijn, zou een internationale ervaring goed passen.” **Jonas:** “Ik denk dat we hen daarmee leerkansen kunnen geven die in geen enkel ander project mogelijk zijn. We kunnen veel supertoffe en versterkende dingen doen in België, maar het buitenland, da’s iets extra.” Wat voor extra’s zijn er dan te vinden in het buitenland? **Jan:** “Een buitenlands project kan een zinvolle tijdsbesteding bieden voor een jongere wiens schoolloopbaan tijdelijk op non-actief staat of wiens vakantie anders één langgerekte periode van verveling zou zijn. En via internationaal vrijwilligerswerk kan een werkzoekende jongere zonder werkervaring extra ervaring op doen om zijn of haar capaciteiten te tonen.” Of een buitenlandse ervaring kan gewoon de kers op de taart zijn op een individueel begeleidingstraject of groepsproject.

EEN BOOST

En dus zet Groep INTRO volop in op internationale mogelijkheden voor haar jongeren, zodat ook zij die geen diploma, werk of duidelijk toekomstperspectief hebben van het buitenland kunnen proeven. Een vaste waarde is BOOSTER, het coachingprogramma van Groep INTRO voor jongeren die vrijwilligerswerk willen gaan doen in het buitenland met het European Solidarity Corps. **Jan:** “In Slovenië, Spanje of Macedonië kunnen ze de handen uit de mouwen steken in een jeugdcentrum of ecologisch project, gedurende twee weken tot een jaar.” Een andere klassieker zijn de Global Peace Games, een zesdaagse uitwisseling waar jongeren uit OKAN-werkingen leeftijdsgenoten uit de UK, Tsjechië, Italië of Duitsland treffen. Ze spelen en reflecteren samen rond thema’s als interculturele dialoog, vrede en conflict. Niet toevallig in Mesen, een plaats omringd door historische sites van de Eerste Wereldoorlog. **Jonas:** “Tweejaarlijks staat er ook een groepsuitwisseling in het buitenland op het programma. Zo trokken we in 2019 naar Letland, waar jongeren uit 6 landen elkaar ontmoeten.” Daarbij was ook Het Open Kamp, de Scouts- en Gidsenwerking in Vlaanderen voor maatschappelijk kwetsbare jongeren betrokken. Geen toeval, want lokale samenwerking binnen een internationaal project kan alleen

maar verrijkend werken, legt **Jonas** uit. “Zo kan je in België een voortraject lopen met verschillende doelgroepen uit verschillende omgevingen. Ook met het jeugdhuis hier in Dendermonde hebben we al samengewerkt.”

UIT DE VISBOKAAL

Bij heel wat deelnemende jongeren blijft die internationale ervaring nog lang nazinderen. **Jonas**: “Voor hen is dat vaak een referentiepunt in hun leven.” Anders dan bij kansrijke jongeren is het vaak de enige interculturele, buitenlandse ervaring doorheen hun jeugd.

Eigen aan de jongeren waarmee Groep INTRO werkt, is dat ze in België met uitsluiting te maken krijgen en hun situatie soms heel kwetsbaar is. In een andere land en context valt die ballast even weg. **Jonas**: “Vergeleken met situaties van jongeren uit een andere land voelen ze zich daar wel heel sterk. Ze vinden dat heel leerrijk voor hun positie in de maatschappij en ook voor hun zelfvertrouwen. We leggen daar wel zelf ook een focus op in onze uitwisselingen.”

Jonas gebruikt graag een metafoer om duidelijk te maken hoe een nieuwe context je doet beseffen hoe je vertrouwde omgeving eruit ziet: “Het is pas als je uit jouw ‘visbokaal’ springt dat je weet hoe die eruit ziet.” Wat die aanblik dan teweeg brengt, kan heel uiteenlopend zijn: “Sommigen zijn gelukkig met hun visbokaal. Dan hebben ze dat geleerd en dat is ok. Sommigen wisten niet dat ze in een visbokaal leefden en willen een aquarium om verder te groeien en te ontdekken. Of ze willen de open zee in zwemmen.”

VAN ONTWORTELING NAAR GROEI

Doorheen de verhalen van Jan en Jonas loopt een rode draad: als ze hun jongeren naar het buitenland sturen, maakt dat altijd iets los. **Jan**: “Dat het iéts gaat doen, daar ben je zeker van. Dat kan een boost geven, maar als het ‘kompas’ van de jongere verkeerd ingesteld is, kan het ook een stuwraket zijn in de verkeerde richting.”

Het leereffect zit soms in kleine dingen, vertelt **Jonas**: “Zo had een jongen waarvan ik dat helemaal niet verwachtte, heimwee. En achteraf zei hij dat hij nu veel vriendelijker is tegen de mensen op straat. Want hij heeft dat in het buitenland gezien en geleerd. Dat vind ik een even mooi verhaal als iemand die weer gaat studeren.”

Belangrijk is ook om met een andere bril te kijken naar wat ‘groeien’ en ‘leren’ betekent. **Jonas**: “Stel dat je 2 maanden buitenlands vrijwilligerswerk doet en na 2 weken breek je dat in onderling overleg af... Dan kan dat nog altijd een immense leerervaring zijn voor die jongere. Dat hoeft daarom geen falen te zijn.”

Maar een buitenlandse ervaring kan ook life changing zijn. **Jonas**: “Ik heb een meisje gehad dat bij ons in een timeout periode gezeten heeft, omdat ze in een hoekje kroop. Je kon haar niet eens aanspreken. Ze was zeer schuw en durfde niet voor zichzelf opkomen, had heel weinig weerbaarheid. Thuis werd ze klein gehouden. Ondertussen is ze al 2 keer naar het buitenland geweest en is ze enorm

**“ALS JE DE SAMENLEVING ALS
EEN ATLETIEKPISTE ZIET, ZITTEN ONZE
JONGEREN EIGENLIJK OP DE BUITENBAAN.”**

gegroeid. In juni haalt ze haar A2-diploma. Terwijl ze er vroeger van overtuigd was dat ze haar secundair diploma nooit ging halen.”

Jonas: “Tijdens de buitenlandse ervaring onthecht je deze jongeren even. Het is net de bedoeling om hen even te ontwortelen en daardoor hopelijk sterker te maken. Door ze eventjes ergens anders in een beschermde omgeving te zetten waarin ze andere impulsen krijgen.” De verwachte leeruitkomsten komen niet altijd uit, hoe goed hij zijn jongeren ook kent. “Maar dat is eigen aan informeel leren: dat je niet weet wat de ervaring teweeg zal brengen. Er is dus nooit garantie op succes. We hebben een paar verhalen die ons nog lang zullen bijblijven. Maar dat is ook eigen aan onze doelgroep.”

Jan nuanceert: “Ja, maar ook gewoon inherent aan het concept van mensen, of jongeren, die naar het buitenland gaan. Ik herinner mij van de jeugdbeweging ook nog dat wij internationale uitwisselingen gehad hebben en er ook wel rare dingen gebeurd zijn.” (lacht)

Dit artikel werd geschreven door JINT. Meer info: jint.be.

Uit de schoenen van voetsporen in den vreemde gegroeid

TEKST THEO DIRIX

“Wat doe ik mijn kinderen toch aan?” Die vraag had hij zich tijdens zijn jarenlange verblijven in het buitenland dagelijks gesteld, zo verzuchtte een expatouder op deze pagina’s in mei 2023.

Ondertussen “gingen jaren heen” en dreven ook de volgende uit het hoofd geleerde verzen boven: “De kindren werden groot en zagen dat de man dien zij hun vader heetten,” na zijn pensioen, toch maar weer naar het buitenland was teruggekeerd. “Om door het vuur te rennen en door het water te plassen tot bij een ander lief in eenig ander land”? Nee, die overwinning gunnen we de ironie niet. Wel moest de kroost die zich ondertussen hier had gevestigd vaststellen dat hij weer vertrokken was en stil-aan door heimwee wordt geplaagd.

Zou hij nu zelfs Elschoot’s woorden: “als een stervend paard” durven misbruiken omdat hij de geur van de stal mist? Nee, dat gunnen we het cynisme niet. Maar als troostende of geruststellende antwoorden op zijn vraag niet komen, dan kan hij misschien zelf een imaginaire trioloog opzetten.

Op de vraag of verblijven in het buitenland echt zo’n slechte ervaring waren, mogen uiteenlopende antwoorden van expatkinderen gerust zwalpen tussen een vloek en een zegen. Zou dat het geval van zijn kinderen zijn, oef, dan zou het niet aan hem liggen: had hij hen niet op precies dezelfde manier behandeld? Mochten zij elk een verschillend discours over identiteit houden, dan zou dat hem zelfs deugd doen. Want dan zou het ook aan hun anders-culturele moeder kunnen liggen.

Het zal wel van een andere orde zijn, want ook alweer over hem, maar wegens het Zuid-Limburgs van zijn vader en het Hoog-Antwerps van zijn moeder was zijn dialectloze jeugd ook geen wandeling door het park.

Meer nog, een jeugd buiten de norm wakkerde zijn anderszijn als een bosbrand aan. ‘Anderszijn’: nog zo’n begrip dat zij tijdens hun verblijven wellicht als een bedreiging ervoeren, maar hadden ze die bedreiging dan niet even goed kunnen uiten en uitvoeren, zoals hun (voor-)ouder?

Zelfs zijn representatieve functie had hij altijd als een ‘opvoering’ gezien. “Een opleiding en een verleden in woord en drama zijn me altijd goed van pas gekomen,” zo koketteerde hij: “in de diplomatie, in het leven, vooral in het buitenland.” Meer operette dan dat heeft ‘anders-taligheid’ in zijn ogen nooit verdiend: wordt dat soort van ‘onheil’ immers niet gewoon bestreden met werk, inspanning, broek verslijten? Of deed dat mantra ook al pijn?

Op de vraag of een terugkeer naar het zogenaamde thuisland dan geen oplossing was, mogen de antwoorden ook uiteenlopen. Hij zou een klaagzang over bullying verwelkomen: alsof hij er zelf ooit aan was ontsnapt? Of een preek over multiculturaliteit, superdiversiteit, fluiditeit, etc.: een preek daarover zou net zo pijnlijk overkomen als de klaagzang.

Op de vraag of een terugkeer naar het buitenland, op zoek naar voetsporen van vroeger, dan geen oplossing zou zijn, mag een verschillende reactie van de eigen kroost ook weer dolen tussen hard en zacht, tussen “nooit meer van mijn leven” en “misschien, ik sluit niets uit”.

De nieuwe generatie mag dan uit de schoenen van hun voetsporen in het buitenland zijn gegroeid, de oude blijft daar zelf wel dwalen tussen hun uiteenlopende reactie.

BELGISCH-NEDERLANDS GEZIN IN QATAR

TEKST ANNE CRUYT

Bij Joris Deckers vallen veel appels niet ver van de boom. Moeder Brit is VIW-vertegenwoordiger in Engeland, hij in Qatar. Hij woont al sinds zijn twaalfde buiten België en voedt nu ook zijn kinderen op in het buitenland. “Ze zijn Nederlandstalig, zonder twijfel. Maar ze groeien op in een Nederlands-Vlaams gezin, volgen les in het Engels en het Nederlands en spreken intussen ook al een aardig mondje Arabisch.”

SKIËN NA SCHOOL

Joris groeide op in Melsele. Toen zijn vader een aanbod kreeg om in Duitsland te gaan werken, verhuisde het gezin op korte termijn naar Baden Baden. “Ik heb enkel positieve herinneringen aan die verhuis. Ik sprak na enkele maanden vloeiend Duits en maakte snel vrienden. We woonden in het Zwarte Woud en gingen na school naar de skipiste. Tot op de dag van vandaag onderhoud ik die vriendschappen, het was een hele leuke periode.”

Drie jaar later kwam een ander aanbod en verhuisde het gezin naar Engeland, waar hij tot zijn dertigste bleef wonen. “Hoewel ik toen in de puberteit zat, heb ik ook die verhuis niet negatief ervaren. Het was soms een woelige periode, maar het heeft me gevormd tot wie ik vandaag ben.” Hij volgde twee jaar les op een Nederlandse school en stapte ook enkele jaren in het Engelse onderwijssysteem. Al snel voelde hij zich meer Engels dan Vlaams. “Ik was helemaal geïntegreerd in mijn Engelse vriendengroep en mijn leven speelde zich in het Engels af. Vanaf dag één

van mijn carrière werkte ik in het Engels. Ook nu nog denken mensen vaak dat ik Brits ben.”

SINT BRENGT LIEFDE

Mama Brit is erg actief als VIW-vertegenwoordiger in Surrey en thuis werd steeds Nederlands gesproken. De band met de roots was erg belangrijk voor het gezin. “Ik had nooit veel interesse voor de activiteiten die mijn moeder organiseerde of de band met Vlaanderen. Tot ik op een dag op het Sinterklaasfeest was en daar mijn toekomstige vrouw leerde kennen. Myriam woonde een jaar in Engeland en werkte als au pair om haar Engels bij te schaven – en Zwarte Piet te spelen op het Sinterklaasfeest. Plots werden de activiteiten allemaal wat interessanter.”

Joris kwam terecht op een Nederlandse school en werkte daar in het IT-departement. “Het Nederlands is achteraf gezien altijd een rode draad geweest in mijn leven, zowel thuis als op de school waar ik werkte. Daar ben ik mijn ouders dankbaar voor.”

OPDRACHT IN QATAR

“De school waar ik werkte, werd deel van een grotere internationale scholengroep. Die openden een afdeling in Qatar en omwille van mijn ervaring werd mij gevraagd om een aantal keer naar Qatar te reizen en te helpen met de opstart. De school bleek veel sneller te groeien dan verwacht en na een vijftal keer op en af reizen, kreeg ik het aanbod om er voor een jaar te gaan werken. Dat jaar is intussen al lang geleden en Qatar is onze thuis geworden.” Zijn enige voorwaarde was dat ook Myriam mee kon en er ook mocht werken. Maar de school kon het koppel niet meteen aannemen, omdat ongehuwd samenwonen verboden is in Qatar. “Het was een goede aanleiding om nog snel te trouwen, al vergde dat uiteindelijk wat meer organisatie dan aanvankelijk gedacht.” Zo geschiedde, het pasgetrouwde koppel verhuisde naar Qatar en Myriam ging op dezelfde school als leerkracht Nederlands aan de slag.

VERTEGENWOORDIGER

“In Qatar was al een VIW-afdeling en ik kende de vorige vertegenwoordigster goed. Toen zij vertrok, heb ik haar rol overgenomen en pas toen, een vijftal jaar geleden, ben ik me echt gaan integreren in de kleine Vlaamse gemeenschap hier. Ik had weinig behoefte aan ‘het Vlaamse’, omdat ik altijd in het Engels heb gewerkt. Maar hoe ouder ik werd, hoe belangrijker mijn roots en moedertaal voor mij werden.”

Dat werd alleen nog maar versterkt toen hij vader werd van de tweeling, intussen zeven jaar. “Ik wil mijn kinderen de Vlaamse connectie meegeven, en dat lukt voorlopig goed. Al kijken ze eerder naar het Nederlandse ‘Sinterklaasjournaal’ in plaats van het Vlaamse ‘Dag Sinterklaas’. Want vergis je niet, ook bij ons thuis is er een mix. Nederlands en Vlaams zijn heel verschillend, in taal maar nog meer in cultuur.”

Dochter Emilia trekt wat meer naar de Nederlandse vlag, zoon Benjamin naar de Belgische. “Het is best frappant om te zien hoe die identiteitsvorming, zelfs bij een tweeling, kan verschillen. Maar dat was in mijn eigen gezin ook zo; mijn zus verlangde van kleins af aan naar ons thuisland en besliste op haar 18de om in België verder te studeren en daar te blijven wonen. Mijn ouders wonen nog steeds in Engeland en ik in Qatar, feestdagen zijn een logistieke uitdaging in ons gezin.”

MULTICULTUREEL

“We zien het soms zelf niet meer, maar af en toe komt toch dat besef hoe multicultureel onze omgeving is. Dat kan enkel een verrijking zijn, om op zo’n jonge leeftijd verschillende wereldtalen te leren. Mijn kinderen volgen les op een Engelstalige school met een uur per dag Nederlandse taal- en cultuurlessen. Ze groeien op in een mix van Nederlands, Engels en Arabisch in een heel erg multiculturele staat. Voor mij is het belangrijkste dat mijn kinderen stabiliteit hebben, maar of dat nu in België, Engeland of Qatar is, maakt op zich weinig uit. Ik zou hen vooral graag hun hele schoolloopbaan in dezelfde school zien doorbrengen, met een kleine maar stabiele vriendengroep. Door onze locatie is het ook gemakkelijker om diverse landen en culturen te ontdekken tijdens onze vakanties.”

Dat er ook Vlaamse vriendjes over de vloer komen, is geen toeval. “De VIW-activiteiten hier zorgen toch wel voor een goede band tussen de Vlamingen onderling. Het doet deugd om af en toe te kunnen praten met iemand die jouw moedertaal spreekt en een gelijkaardige achtergrond heeft. De kinderen vinden elkaar en vormen onderling een band.” Joris haalt veel voldoening uit zijn ontmoetingen met Vlamingen. “Vandaag nog kwam ik in contact met iemand die actief is bij het luchtballonfestival. Het zijn dat soort ontmoetingen die er komen omwille van de organisatie, ik steek moeite in het vinden en onderhouden van die contacten en probeer de groep regelmatig samen te brengen. We hebben een kleine, maar hechte groep van een vijftigtal mensen die regelmatig samenkomt en ook in contact blijft via onze whatsappgroep.”

IDENTITEIT

“Sommige families geven minder waarde aan die Vlaamse of Nederlandse identiteit, maar voor ons is dat echt belangrijk. Thuis praten we enkel Nederlands. Radio 2 staat de hele dag op. De kinderen hebben Nederlandse en Vlaamse vriendjes. Het is iets waar we heel bewust mee bezig zijn.

Ik denk dat af en toe verhuizen je karakter kan versterken en je wereldbeeld verbreden. Het helpt om je flexibiliteit en mensenkennis te ontwikkelen. Ook ik neem nu sneller risico’s dan vroeger, ik ben minder gereserveerd en durf meer. Mijn grootste hoop is om mijn kinderen hetzelfde mee te geven als wat ik thuis heb gekregen.”

Benjamin runt zes bedrijven in Marbella

TEKST CHRIS NELIS

Nadat hij door een zware operatie zijn surfcarrière moest opbergen, was Benjamin Jennes (34) op zoek naar balans. Zo verhuisde hij eind 2019 naar het Spaanse Marbella. Daar runt hij intussen zes bedrijven die onder meer experimentvakanties organiseren.

Alledaags is het leven van Benjamin geenszins. Hij is geboren in Leuven, maar groeide op in Colombia en Venezuela. “Als zoon van een diplomaat”, vertelt Benjamin. “Ik was 12 jaar toen ik na de scheiding van mijn ouders naar Limburg kwam. Ik heb in Hasselt en Genk gewoond, daarna heb ik jarenlang de wereld rondgereisd als windsurfer. Van Kaapstad en de Canarische Eilanden tot Kaapverdië. Tot ik plots een zware operatie moest ondergaan waardoor ik mijn carrière in de surfwereld vaarwel moest zeggen. En dus moest ik gaan nadenken over mijn leven en hoe ik dat verder wou invullen.”

“Ik wilde op zoek gaan naar een plek waar ik een goeie balans zou vinden. Marbella had niet het mooiste strand, de mooiste bergen of het mooiste stadscentrum. Maar het biedt wel alles wat je je maar kan wensen: de Middellandse Zee, de Atlantische Oceaan, bergen, natuur, steden, een uitstekende bereikbaarheid en een grote luchthaven. Het is daar bijna altijd geweldig weer. Zonder een specifiek plan besloot ik de stap te wagen en te zien waar ik uitkwam.”

Je had toch al wat krijtlijnen getrokken?

“Nee. Ik had ook geen specifieke doelstelling of termijn in gedachten. Eigenlijk had ik van jongs af aan moeite om mijn draai te vinden in mijn omgeving en zocht ik steeds naar een plek die beter bij me paste. Ik wilde een omgeving vinden waar ik meer kon leven buiten mijn werk, in plaats van leven voor mijn werk. Mijn doel was om te werken om te leven, niet andersom. In december 2019 ben ik dan naar Spanje verhuisd.”

Je bent nu een befaamd ondernemer in de regio en hebt al flink wat kunnen uitbouwen. Liep dat al meteen bij de start vlot?

“Mensen die me goed kennen, weten dat ik erg moeilijke tijden achter de rug heb. Ik heb echt zwarte sneeuw gezien. Ik hoor wel in mijn nabije kring dat ze heel trots op me zijn. Het klopt dat het nu heel erg goed loopt. Na mijn aankomst in Marbella heb ik geïnvesteerd in een jachtcharterbedrijf en een excursiebedrijf met 4x4-voertuigen. De pandemie sloeg keihard toe en bracht voor mij zware uitdagingen met zich mee. We kregen geen steun van de staat en we hadden moeite om ons personeel te betalen. Het waren moeilijke en onzekere tijden,

Krijg je veel Belgen over de vloer omdat je zelf Belg bent?

“We krijgen veel Belgen over de vloer, maar dat is niet specifiek omdat ik Belg ben. Marbella is inderdaad een populaire bestemming voor veel Belgen. Het helpt dat ze vertrouwd raken met onze diensten. Als ze eenmaal een van onze bedrijven leren kennen hebben, is de klik vaak snel gemaakt. Dan beginnen ze ook vaak gebruik te maken van onze andere diensten.”

Aan wat heb je je succes te danken?

“Vooral aan mijn achtergrond als sporter. Ik heb altijd geleerd dat je alleen maar beter wordt door door te bijten en niet op te geven. In de sport geldt: de volhouder wint en na regen komt zonneschijn. Deze aanpak heb ik ook toegepast in mijn zakelijke leven. Doorzettingsvermogen en veerkracht zijn essentieel geweest om mijn doelen te bereiken en om uitdagingen zoals de pandemie aan te kunnen. Daarnaast is de steun van mijn geweldige vennoten, zoals Max, Jacques, Mathieu en Frank, evenals de steun van mijn familie en vrienden van groot belang geweest.”

Kom je af en toe nog in België? En wat doe je dan eerst?

“Ja, ik kom minstens een keer per maand naar België omdat mijn vrienden en familie heel belangrijk voor me zijn. Dan staan lekker eten en eens goed op stap gaan op het programma. Het liefst van al eet ik erwten en wortels zoals mijn moeder ze maakt of een goede friet vol-au-vent met vrienden. Dat zorgt ervoor dat ik er nog eens goed tegenaan kan in Spanje om zaken te doen.”

Intussen woon je al enkele jaren in Marbella. Hoe is het daar?

“De stad heeft veel te bieden: van prachtige stranden aan de Middellandse Zee tot de nabijheid van de Atlantische Oceaan, natuurgebieden en veel bergen. Marbella is een aantrekkelijke locatie met veel cultuur, geschiedenis en een levendig uitgaansleven.”

Hoe ziet een doordeweekse dagtaak eruit voor jou?

“Mijn dagen variëren, maar meestal begint het met overleg met mijn team, het managen van onze bedrijven en het onderhouden van klantrelaties. Ik ben vaak onderweg voor zakelijke meetings of om nieuwe kansen te verkennen.”

BENJAMIN JENNES

Leeftijd: 34

Ouders: Hilde De Waele en Francis Jennes

Onderwijs: basisscholen Mater Dei en Reinpad in Genk, middelbaar: Onze-Lieve-Vrouwlyceum, Sint Jan Berchmanscollege, Sportschool Hasselt en Sint-Aloysius Zepperen, Martinus Atheneum Bilzen en in het Redingenhof in Leuven.

Partner: Marion Renard

OVER MARBELLA

Marbella ligt in het zuiden van Spanje en behoort tot de regio Andalusië. De stad is lang in handen geweest van de Islamitische Moren, maar werd in 1485 heroverd door de Spanjaarden. De Moorse invloeden zijn op verschillende plekken nog zichtbaar. Meest opvallende daarvan is Murallas del Castillo of het kasteel van de Moren. Verder is het een toeristische stad die er veel voor over heeft om het de toeristen naar hun zin te maken.

Ga je zelf nog op vakantie?

“Wat is vakantie eigenlijk? Als ondernemer ben ik de klok rond bereikbaar en heb ik altijd mijn laptop bij de hand. Gelukkig kan ik nu veel op afstand beheren. Dat maakt het mogelijk om vaak korte trips te maken naar België of elders in Europa, voor afspraken, bezoeken en concerten. Zelfs als ik onderweg ben, blijft mijn werk leuk en afwisselend.”

Ik vermoed dat je dit werk tot aan je pensioen blijft doen. Kom je daarna terug naar België? Of blijft het Spanje?

“Het doel is om de onderneming verder uit te bouwen en deze basis in Marbella te houden. Van hieruit kan ik dan nog altijd veel naar België reizen om hier voor langere periodes te blijven. Natuurlijk probeer ik nog veel te reizen en verder de wereld te verkennen.”

Aan welke dingen erger je je in Spanje? Stoort de legendarische siësta je?

“De siësta kan soms lastig zijn als je het gewend bent om de hele dag door te werken, maar ik ben eraan gewend geraakt en zie nu ook de voordelen ervan in. Wat me vooral stoort, is de bureaucratie en de achterstand daarin. Er lijken geen vaste regels te zijn. Wetten veranderen afhankelijk van wie je bent en wie je kent. Gelukkig kennen we inmiddels veel mensen.”

Spreek je inmiddels ook al een mondje Spaans?

“Ik spreek inderdaad Spaans. Dat heb ik geleerd in Zuid-Amerika. Ook Frans en Engels komen veel aan bod in Marbella. Het is een zeer internationale community.”

"IK ZOCHT EEN PLEK MET EEN GOEIE BALANS."

Hoe is het eten doorgaans in Spanje? Heb je een Spaans lievelingsgerecht?

“Het leven is een goede balans tussen sporten, uiteten en buiten leven. Ik kan hemels genieten van een simpel ontbijtje tostada con tomato tot een net geviste rode tonijn. Wat kan je hart nog meer wensen?”

Wie is de partner van Benjamin?

Benjamin is samen met de Franse Marion Renard, die hij ontmoette in Marbella tijdens de coronaperiode. “Ze heeft een verhaal dat heel erg op het mijne lijkt”, vertelt Benjamin. “Net als ik is Marion als expatkind opgegroeid in het buitenland. Het grootste deel van haar jeugd bracht ze in Azië door. Daarna is ze weer verhuisd naar Frankrijk om na haar studies de zon en het avontuur op te zoeken in het zuiden. We hebben elkaar ontmoet tijdens de lockdown, middenin de pandemie. Zij werkte als freelance social media marketeer en ik was degene die, vlak voor covid toesloeg, twee bedrijven had gekocht en nood had aan een goede campagne op sociale media. We hebben met elkaar afgesproken en zijn elkaar sindsdien blijven zien. Wat ik leuk vind aan haar? Ze is net zo gek als ik. Geen avontuur schrikt haar af en we hebben allebei sterke persoonlijkheden. Dat botst soms wel eens, maar zo hebben we allebei geleerd dat perfectie niet bestaat. We zoeken balans tussen werk, leven en een flinke dosis gekigheid.”

INTERNATIONAAL WERKEN

Stelt u personeel te werk buiten België?

Kent u de regels die ervoor zorgen dat uw werknemer sociaal verzekerd is voor het werk in het buitenland?

U vindt ze hier!

Newsletter

<https://www.workinginbelgium.be>

Dossier indienen

<https://tinyurl.com/onssrsz1ss>

Op zoek naar een job in het buitenland?

- Zoek en solliciteer op jobs of stages in het buitenland
- Maak je CV aan en word zichtbaar voor topbedrijven
- Krijg gepersonaliseerde vacatures op basis van je CV

vacatures.viw.be

